

Licitații judiciare

Licitația judiciară este procedura prin intermediul căreia se organizează o vânzare la licitație publică a bunurilor debitorului, cu scopul de a colecta suma de bani necesară pentru a satisface creanța creditorului. Scoaterea la licitație poate fi organizată de un judecător sau de o persoană pe care acesta o desemnează în acest sens, de o autoritate competentă sau de alte entități publice sau private (autorizate în conformitate cu legislația țării în cauză).

Licitații judiciare - definiție

Glosar de termeni în domeniul licitațiilor judiciare

Lista țărilor din UE în care există deja licitații judiciare online

Definiție

Licitația judiciară este în mod normal precedată de indisponibilizarea bunurilor respective, adică de actul prin care creditorul sau autoritatea competentă identifică și pune sechestru pe activele care pot fi valorizate pentru satisfacerea creanței. Se pot indisponibiliza bunuri mobile și imobile, precum și creanțele pe care debitorul le deține față de un terț. În cazul creanțelor însă procedura de executare nu se încheie prin vânzare, ci prin alocarea acelei creanțe - anterior deținute de debitor - creditorului său.

Există diferite tipuri de licitații judiciare în statele membre ale UE, reglementate la nivel național. În unele țări din UE, licitația judiciară se poate desfășura online, astfel încât participanții să nu fie nevoiți să se prezinte personal în fața judecătorului, în instanță sau la alte entități publice sau private.

Licitația judiciară este de obicei supervizată de un judecător, care poate desemna un terț pentru îndeplinirea acestei sarcini (o societate sau o persoană independentă autorizată în mod expres) sau de alte entități (de exemplu, un executor judecătoresc sau alte autorități de asigurare a respectării legii). Înainte de licitație trebuie îndeplinite formalitățile de publicitate corespunzătoare.

În curând, vor fi încărcate informații pe paginile naționale. Dacă drapelul din dreptul țării este marcat în gri, înseamnă că informațiile respective nu sunt încă disponibile.

Glosar de termeni în domeniul licitațiilor judiciare

1. **Active indisponibilizate** - bunuri ale debitorului (bunuri imobile sau bunuri personale) care vor fi executate silit de către creditor sau autoritatea competentă în cazul în care debitorul nu își plătește datoria în mod voluntar. Pentru a executa silit un activ, creditorul sau autoritatea competentă trebuie să trimită debitorului unui ordin de indisponibilizare. Acesta este un act în care creditorul sau autoritatea competentă identifică activul care poate fi valorificat pentru a se satisface creanța.
2. **Adjudecare** - activul care face obiectul vânzării se atribuie persoanei care a oferit cel mai mare preț la sfârșitul licitației publice.
3. **Contraofertă** - o licitare nouă făcută de o persoană/societate în cadrul unei licitații judiciare, la un preț mai mare, în încercarea de a achiziționa bunul respectiv.
4. **Expert care estimează valoarea activelor imobilizate** - expert (în domeniul respectiv) care, de obicei, este desemnat pentru a estima valoarea activelor. Acesta trebuie să indice valoarea de piață corectă a activului, ținând seama de starea lui și de contextul pieței.
5. **Garanție** - pentru a participa la o licitație publică, o persoană trebuie să plătească o garanție înainte de începerea licitației. Persoanei i se va restitui garanția la sfârșitul licitației în cazul în care nu cumpără bunul respectiv.
6. **Oferte în concurență cu alte persoane/societăți** - licitarea pentru un activ în cadrul unei licitații judiciare deschise.
7. **Persoană sau societate responsabilă de vânzare** - persoană fizică sau juridică responsabilă de furnizarea de informații persoanelor interesate de cumpărare, de publicitatea vânzării, de derularea procedurii de licitație etc.

8. **Posibilitatea de a vedea activul supus vânzării** - ocazie oferită potențialilor cumpărători de a vedea bunul și starea în care se află (direct sau prin intermediul fotografiilor).
9. **Prețul de bază** - valoarea bunurilor debitorului care au fost immobilizate (bunuri imobile sau bunuri personale) și care vor fi executate silit de către creditor sau autoritatea competentă.
10. **Publicitatea vânzării** - pentru a vinde bunul indisponibilizat la o licitație judiciară, judecătorul sau persoana pe care acesta o desemnează în acest sens ori autoritatea competentă trebuie să anunțe vânzarea (să precizeze modul și momentul derulării vânzării). Licității judiciare sunt de obicei publicate pe internet și adesea în ziare.
11. **Transfer** - actul de transfer al dreptului de proprietate de la debitor către cumpărător.

Lista țărilor UE în care există deja licitații judiciare online

1. Austria (în cooperare cu Germania)
2. Croația
3. Estonia
4. Finlanda
5. Germania (în cooperare cu Austria)
6. Italia
7. Letonia (doar pentru procedura de executare silită a bunurilor imobile)
8. Portugalia
9. Spania
10. Țările de Jos (doar pentru procedura de executare silită a bunurilor imobile)
11. Ungaria

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.

Ultima actualizare: 18/01/2019

Licității judiciare - Estonia

1. Publicitatea și stabilirea prețului bunurilor care au fac obiectul sechestrului

Vânzarea bunurilor pe care s-a pus sechestrul este realizată de un [executor judecătoresc](#). În cazul în care debitorul și creditorul ajung la un acord, adică dacă creanța exigibilă în cadrul unei proceduri de executare silită este rambursată în alt mod, atunci nu este necesar să se procedeze la vânzarea acelor bunuri. Acordurile trebuie să vizeze toți creditorii, în cazul în care sunt mai mulți. De asemenea, executorul judecătoresc trebuie informat în acest sens, în caz contrar aceasta continuând să deruleze procedura obișnuită.

În cazul în care mai mulți creditori au trimis cereri diferite de executare mai multor executori judecătorești și bunurile imobile au fost deja puse sub sechestrul de un executor judecătoresc, un alt executor care a inițiat procedura de executare silită nu poate pune sub sechestrul bunurile debitorului înscrise în registru înainte ca acestea să fie puse în liberă circulație de către primul executor.

Valoarea bunurilor care urmează să fie vândute judiciar și prețul lor de pornire sunt stabilite de un expert.

Vânzarea judiciară online are loc pe un [portal al vânzărilor la licitație](#), care se accesează de pe un site web. Anunțul de vânzare este publicat cu cel puțin zece zile înainte în [Ametlikud Teadaanded](#) (Monitorul Oficial) și pe internet. Executorul judecătoresc poate să publice anunțul de vânzare și într-un ziar de circulație în zona unde va avea loc vânzarea judiciară. La solicitarea creditorului sau a debitorului, executorul judecătoresc publică anunțul și în alte ziare, pe cheltuielile celui care a cerut acest lucru.

Cei interesați pot examina bunurile oferite spre vânzare în intervalul de la publicarea anunțului și până la începerea licitației. Persoanele care doresc pot să ia act de cererile referitoare la bunuri și, în general, de orice documente aferente acestora, cum ar fi rapoartele de evaluare. În cadrul vânzării silită a unui bun nici executorul judecătoresc, nici debitorul nu sunt responsabili de defectele acestuia. Nu este însă exclus să se antreneze eventual răspunderea executorului judecătoresc sau a debitorului pentru

prejudiciile cauzat în mod ilegal. Executorul judecătoresc stabilește momentul în care bunurile pot fi examinate. În cazul în care bunurile se află în posesia debitorului, acesta are dreptul de a solicita ca vizitele să se deruleze în intervalele prevăzute pentru actele executorii. Executorul judecătoresc este obligat să țină seama de interesul proprietarului.

În cazul în care mai multe persoane sunt interesate de bunul scos la licitație, acestea pot participa la licitație cu condiția să se înscrie în prealabil. Licitatiile încep de la un preț de bază, iar participanții pot face o ofertă ținând seama de ultimul preț oferit și de timpul alocat pentru o nouă ofertă. Dacă se face o nouă ofertă în perioada de prelungire înainte de închiderea licitației, închiderea este amânată cu o perioadă echivalentă și licitația continuă atât timp cât se fac oferte. Licitatiile se poate prelunge cu o perioadă de la 1 minut la 60 de minute. În urma unei vânzări judiciare online, oferta cea mai ridicată depusă prin intermediul portalului este recunoscută ca fiind cea mai bună ofertă. Atribuirea bunului se publică pe portal în următoarele zi lucrătoare de după licitație.

Executorul judecătoresc poate stabili ca participanții la licitație să constituie o garanție de până la 10 % din prețul de pornire. Dacă a fost fixată o garanție, persoanele care doresc să participe la licitație trebuie să plătească această garanție. Ea poate fi plătită electronic, folosind serviciile bancare electronice, în contul indicat de către executorul judecătoresc sau pe portalul licitațiilor, prin intermediul unui prestator de servicii de plată. În cazul licitațiilor orale, garanția poate fi plătită în numerar dacă suma nu depășește 640 EUR.

2. Părți terțe care sunt autorizate să efectueze vânzarea

Vânzarea de bunuri mobile și imobile care au făcut obiectul sechestrului în cursul procedurii de executare sau de faliment se efectuează de un executor judecătoresc. În cazul unei licitații simplificate, aceasta poate fi efectuată de o persoană abilitată, numită de [Camera executorilor judecătorești și a administratorilor judiciari](#) (*Kohtutäiturite ja Pankrotihaldurite Koda*).

3. Tipuri de vânzări judiciare cărora li se pot aplica normele doar parțial

În Estonia, în cadrul procedurilor de executare silită și de faliment, nu există vânzări judiciare cărora li se aplică regulile de mai sus doar parțial. Există anumite condiții specifice pentru organizarea de licitații, care decurg din legi speciale.

4. Informații privind registrele naționale de bunuri

În Estonia există următoarele registre:

- <https://e-justice.europa.eu/contentPresentation.do?clang=et&idTaxonomy=109&idCountry=EE> [regISTRUL funciar electronic](#) (*e-kinnistusraamat*) este un serviciu electronic prin intermediu căruia se pot verifica într-un mod simplu și rapid informații generale referitoare la imobile: suprafața, proprietarii și restricții care le afectează, precum și date referitoare la ipotecile existente asupra bunurilor imobile. Pentru a avea acces la acest serviciu, utilizatorul trebuie să identifice. Informațiile detaliate existente în diferitele secțiuni ale registrului pot fi consultate după ce se achită tarifele în vigoare;
- <https://www.ehr.ee/app/esileht?2> <https://www.ehr.ee/app/esileht?2> [regISTRUL imobiliar](#) (*ehitisregister*) este un registru electronic public în care se colectează, se salvează și se publică informații privind clădirile în curs de construire sau care sunt în folosință;
- <https://www.mnt.ee/et/kontaktid/liiklusregister-korduma-kippuvad-kusimused> <https://www.mnt.ee/et/kontaktid/liiklusregister-korduma-kippuvad-kusimused> [regISTRUL înmatriculărilor](#) (*liiklusregister*) furnizează informații privind vehiculele și remorcile. Registrul este o bază de date electronică pusă la dispoziția publicului, însă accesul la anumite date (în special la datele privind proprietarul vehiculului) este limitat;
- <https://www.e-register.ee/https://www.e-register.ee/> [RegISTRUL de valori mobiliare](#) (*väärtpaberiregister*) este portalul de servicii electronice al registrului central de valori mobiliare din Estonia, destinat atât persoanelor fizice, cât și persoanelor juridice. În acest registru se pot efectua căutări pentru a se obține informații privind valorile mobiliare și conturile de titluri de valoare înscrise în anumite limite convenite. Pentru a avea acces la acest serviciu, utilizatorul trebuie să identifice;
- <https://e-justice.europa.eu/contentPresentation.do?clang=et&idTaxonomy=106&idCountry=EE> <https://e-justice.europa.eu/contentPresentation.do?clang=et&idTaxonomy=106&idCountry=EE> [regISTRUL electronic al comerțului și al societăților](#) (*e-äriregister*) reunește date cu privire la toate persoanele juridice înregistrate în Estonia. Pe lângă datele privind societăți, asociații non-profit și fundații, în acest registru puteți consulta și datele privind organismele publice și autoritățile locale, persoanele juridice de drept public și instituțiile constituționale. Datele pot fi consultate gratuit, după ce v-ați identificat cu cartea de identitate;
- <https://abeluvararegister.rik.ee> <https://abeluvararegister.rik.ee> [RegISTRUL regimurilor matrimoniale](#) (*abeluvara register*) conține date privind regimurile matrimoniale alese de soți și contractele de căsătorie încheiate între aceștia. Informațiile sunt disponibile publicului cu titlu gratuit prin intermediul unui serviciu electronic;

- <https://laevakinnistusraamat.rik.ee> / <https://laevakinnistusraamat.rik.ee> **Registru maritim** (*laevakinnistusraamat*) este un registru electronic al navelor, inclusiv al navelor aflate încă în construcție, și conține date privind navele înmatriculate și drepturile reale aferente acestora. Datele cuprinse în registru sunt publice și au o valoare juridică. Datele pot fi accesate gratuit de către orice persoană;
- <https://www.ecaa.ee/et/lennundustehnika-ja-lennutegevus/ohusoidukite-register/registri-andmed> / <https://www.ecaa.ee/et/lennundustehnika-ja-lennutegevus/ohusoidukite-register/registri-andmed> **Registru aeronavelor** (*õhusõidukite register*) permite colectarea și prelucrarea datelor necesare pentru înmatricularea și identificarea aeronavelor;
- <https://www.creditinfo.ee/maksehaireregister> / <https://www.creditinfo.ee/maksehaireregister> **Registru nerespectării obligațiilor de plată** (*maksehäireregister*) este registru oficial al datoriilor, ținut de Creditinfo și este singurul registru din Estonia care conține informații coerente și de calitate în acest domeniu; a fost înființat în 2001 de către băncile estone. Căutările se efectuează contra cost;
- în registrele publice electronice ale **brevetelor și mărcilor** (*patendi- ja kaubamärgi registrid*) se pot face căutări gratuite.

5. Informații privind bazele de date care permit creditorilor să identifice activele debitorilor

Majoritatea informațiilor conținute în registrele naționale menționate anterior sunt publice, în totalitate sau în parte. Pentru a efectua căutări în registre este posibil să trebuiască ca utilizatorul să se identifice folosind cartea de identitate, o identificare mobilă sau prin intermediul unei bănci. Unele căutări se pot efectua doar contra cost.

Executorii judecătorești și administratorii judiciari trebuie să solicite o autorizație pentru a avea acces la diversele registre electronice.

6. Informații privind vânzările judiciare online

La licitațiile judiciare efectuate în cadrul unei proceduri de executare silită, vânzarea de bunuri mobile și imobile care au făcut obiectul sechestrului se realizează în conformitate cu legea. Licitările online pot fi urmărite și sunt accesibile pe [portalul](#) dedicat acestora. Portalul este gestionat de [Camera executorilor judecătorești și a administratorilor judiciari](#).

Anunțul de vânzare este publicat cu cel puțin zece zile înainte în *Ametlikud Teadaanded* (Monitorul Oficial) și pe internet. Executorul judecătoresc poate să publice anunțul de vânzare și într-un ziar de circulație în zona unde va avea loc vânzarea judiciară. La solicitarea creditorului sau a debitorului, executorul judecătoresc publică anunțul și în alte ziare, pe cheltuiala celui care a cerut acest lucru.

O persoană care dorește să participe la o licitație trebuie să se înregistreze, respectând modalitățile și termenul indicat în anunțul de vânzare și să plătească eventual o garanție dacă acest lucru este specificat ca o condiție de participare și persoana în cauză nu se încadrează în excepțiile prevăzute de legislația în vigoare. Licitările sunt deschise participanților înregistrați, care au capacitate juridică și al căror drept de participare la licitație nu este restricționat prin lege sau în alt mod. Cererea de a participa la o vânzare publică trebuie să fie semnată în format digital sau manual. Cererea de participare poate fi transmisă prin e-mail executorului judecătoresc, la adresa specificată în anunțul de vânzare publică, sau prin descărcare de pe portalul de licitații. Cererea de participare nu trebuie să fie criptată, însă detaliile exacte de înregistrare sunt stabilite de executorul judecătoresc. În cazul unei licitații orale – într-un plic sigilat. Pentru a face o ofertă online prin intermediul portalului, trebuie să vă conectați utilizând cartea de identitate, o identificare mobilă sau numele de utilizator și parola.

Plățile (garanția, comisioanele, prețul de vânzare) se fac electronic, folosind serviciile bancare online, în contul indicat de către executorul judecătoresc, sau pe portalul licitațiilor, prin intermediul unui prestator de servicii de plată.

Ofertantul trebuie să fie înscris la licitație în momentul deschiderii acesteia. Toți ofertanții sunt informați cu privire la începerea licitației. Acestora li se trimite un e-mail în acest sens. Publicul poate urmări desfășurarea licitațiilor pe portal. Ofertele pot fi depuse într-o perioadă definită (pe modelul eBay). Există un serviciu de asistență (în limba estonă, rusă și engleză) pentru participanții la licitație. Anonimatul ofertanților este garantat până la sfârșitul procesului de licitație.

Licitările publice transfrontaliere promovează relațiile dintre cetățenii și întreprinderile din statele membre ale UE, sporesc transparența operațiunilor de vânzare și atrag un număr mai mare de participanți. Se poate astfel reduce și timpul necesar pentru vânzarea bunurilor.

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să

nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Ultima actualizare: 30/11/2017

Licitații judiciare - Grecia

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [el](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

1. Publicitatea și stabilirea prețului bunurilor care au fac obiectul sechestrului

Sechestrul se realizează prin ridicarea bunului mobil (articolul 954 din Codul de procedură civilă) sau confiscarea bunului imobil, proprietate a debitorului sau prin înlăturarea dreptului real al debitorului asupra bunului imobil (articolul 992 din Codul de procedură civilă) de către executorul judecătoresc, care întocmește raportul corespunzător în fața unui martor adult. Valoarea bunului este estimată de executorul judecătoresc sau de un expert numit în acest scop de executorul judecătoresc. În ceea ce privește bunurile imobile, valoarea de piață a acestora trebuie stabilită în mod obligatoriu de un expert independent.

Raportul întocmit la punerea sechestrului trebuie să conțină: a) descrierea exactă a bunului, pentru a elimina orice ambiguitate, b) evaluarea valorii acestuia de către executorul judecătoresc sau de către un expert, c) prețul de pornire, care trebuie să fie cel puțin două treimi din valoarea estimată, d) titlul executoriu care stă la baza executării, notificarea debitorului și valoarea pentru care se pune sechestrul, e) data licitației, care trebuie stabilită obligatoriu după șapte luni de la data punerii sub sechestrul, fără a putea depăși opt luni de la punerea sub sechestrul, menționarea locului vânzării și a numele agentului care va proceda la vânzare.

Un extras din raportul de punere sub sechestrul, inclusiv numele și prenumele persoanei pentru care și împotriva căreia s-a efectuat executarea silită, o scurtă descriere a bunurilor puse sub sechestrul, prețul de pornire, numele complet și adresa exactă a agentului care va proceda la vânzare, locul, data și ora vânzării, trebuie publicat în termen de zece zile de la punerea sub sechestrul pe pagina de internet a fondului de asigurări pentru profesiile liberale, secțiunea „Asigurarea magistraților”, în Buletinul publicațiilor judiciare, rubrica „Vânzări la licitație”.

Vânzarea nu poate avea loc până când nu sunt îndeplinite formalitățile enunțate anterior, în caz contrar, aceasta nu este validă.

2. Părți terțe care sunt autorizate să efectueze vânzarea

Bunurile mobile puse sub sechestrul sunt vândute la licitație publică în prezența unui notar desemnat în acest sens, din regiunea în care au fost puse sub sechestrul (articolul 959 din Codul de procedură civilă), iar bunurile imobile sunt vândute la licitație publice în prezența unui notar desemnat în acest sens, din regiunea în care este situat imobilul (articolul 998 din Codul de procedură civilă).

Vânzarea are loc prin depunerea de oferte scrise și sigilate, apoi prin oferte orale succesive, în conformitate cu articolul 959 alineatul (4) din Codul de procedură civilă. La deschiderea licitației, toți candidații trebuie să desemneze, printr-o declarație în atenția agentului de vânzări, o persoană din raza teritorială a instanței de prim grad de jurisdicție de la locul de vânzării, la care aceștia își aleg adresa în scopul trimiterii de documente referitoare la executare.

Vânzarea are loc la instanța districtuală din regiunea în care a avut loc punerea sub sechestrul, într-o zi de miercuri, care să nu fie sărbătoare legală. În cazul în care bunurile puse sub sechestrul se află în raza teritorială a mai multor instanțe districtuale, licitația are loc la instanța districtuală desemnată de executorul judecătoresc, în raportul de punere sub sechestrul. În cazul bunurilor mobile, vânzarea poate avea loc la instanța districtuală a locului de executare, la locul confiscării bunurilor sau la locul în care sunt păstrate, după cum decide executorul judecătoresc. În cazul bunurilor imobile, vânzarea are loc la instanța districtuală în raza teritorială a căruia este situat bunul imobil. În cazul în care bunul imobil în cauză se află în raza teritorială a mai multor instanțe districtuale, vânzarea publică are loc la una dintre aceste instanțe, la alegerea persoanei care cere executarea.

3. Tipuri de vânzări judiciare cărora li se pot aplica normele doar parțial

Punerea sub sechestrul a bunurilor speciale (articolele 1022-1033 din Codul de procedură civilă):

punerea sub sechestrul poate viza drepturile patrimoniale ale persoanei împotriva căreia se solicită executarea și care nu pot face obiectul unei puneri sub sechestrul în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 953 alineatele (1) și (2) și la articolele 982 și 992 din Codul de procedură civilă și, în special, drepturile de proprietate intelectuală, brevetele, drepturile de exploatare a filmelor cinematografice sau acțiunile în regres care depind de o contraprestație, cu condiția ca dispozițiile de drept material să permită transferul acestor drepturi (articolul 1022 din Codul de procedură civilă).

În cazul în care se ordonă vânzarea publică a dreptului pus sub sechestr, instanța districtuală numește responsabilul însărcinat cu vânzarea (articolul 1026 din Codul de procedură civilă) și se aplică dispozițiile existente în ceea ce privește vânzarea de bunuri mobile.

4. Informații privind registrele naționale de bunuri

Nu există registre naționale de bunuri patrimoniale

5. Informații privind bazele de date care permit creditorilor să identifice activele debitorilor

Nu există baze de date care să permită creditorilor să identifice activele debitorilor

6. Informații privind vânzările judiciare online

Nu se efectuează licitații online.

Versionea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Ultima actualizare: 25/06/2018

Licitații judiciare - Franța

1. Publicitatea și stabilirea prețurilor bunurilor care fac obiectul sechestrului

În cadrul unei executări silite imobiliare, clauzele și condițiile vânzării sunt elaborate sub responsabilitatea creditorului reclamant, astfel: acesta stabilește valoarea prețului de pornire, care poate fi totuși contestat de către debitor, instanța de executare fiind chemată să pronunțe o decizie în urma unei audieri în care se verifică dacă sunt îndeplinite condițiile executării silite (*audience d'orientation*).

În general, profesionistul care efectuează vânzarea fixează prețul minim în cadrul licitației publice a bunurilor mobile, și anume prețul de pornire al vânzării, bunurile fiind apoi atribuite ofertantului final care oferă prețul cel mai mare. Profesionistul care efectuează vânzarea poate face apel la serviciile unui expert dacă valoarea estimată a bunului o impune.

În cazul vânzării silite a bunului imobil, creditorul reclamant poate face publicitate voluntară (a se vedea punctul de mai jos); în cazul vânzării silite a bunului imobil, profesionistul care va efectua vânzarea poate, de asemenea, să facă publicitate pe propriul site sau, în cazul adjudecătorilor judiciari, pe site-urile adecvate de profil: <http://www.interencheres.com/> ou <http://www.drouot.com/>

În ceea ce privește vânzarea silită a bunurilor mobile, publicitatea prin presă este posibilă; în cazul vânzării silite a unui bun imobil, este obligatorie publicarea anunțului întocmit de creditor într-un registru al comunicatelor juridice, precum și a unui anunț simplificat în două ediții periodice ale unor ziare locale sau regionale, iar publicitatea facultativă este posibilă prin orice mijloace complementare.

În cazul vânzării silite a unui bun imobil, afișarea anunțului întocmit de către creditorul reclamant trebuie efectuată într-un loc ușor accesibil publicului în incinta instanței.

În cazul vânzării silite a unui bun mobil corporal, este prevăzută publicitatea prin afișe expuse la primăria din localitatea de domiciliu a debitorului și la locul vânzării.

În ceea ce privește vânzarea silită a bunurilor mobile, este posibilă publicitatea prin intermediul unui prospect sau catalog.

În cazul vânzării silite de bunuri mobile, publicitatea făcută în legătură cu vânzarea poate include descrierea bunurilor și estimarea acestora.

În caz de executare silită imobiliară, anunțul publicat și afișat la sediul instanței desemnează imobilul aflat sub sechestr, oferă o scurtă descriere (natura, destinația eventuală, toate informațiile cunoscute cu privire la suprafață) și menționează prețul de pornire.

Bunurile mobile puse în vânzare prin licitație publică sunt prezentate la momentul vânzării de către adjudecător sau de către persoana autorizată care organizează vânzarea. Se poate efectua o prezentare prealabilă a bunurilor.

Bunurile imobile confiscate pot fi vizitate la datele și orele stabilite de judecător (articolul R.322-26 din CPCE), iar vizitele se efectuează în prezența unui executor judecătoresc.

În cazul licitațiilor de bunuri mobile, ofertantul final cu oferta cea mai ridicată își adjudecă bunurile, cu precizarea faptului că licitațiile au o durată nelimitată, dar că acestea nu pot fi oprite decât după trei strigări. În caz de executare silită imobiliară, se folosește un sistem de licitație crescătoare, în care fiecare ofertă trebuie să o depășească pe precedentă; licitația este oprită după 90 secunde de la ultima ofertare (acest timp fiind contorizat cu ajutorul unui mijloc vizual și sonor care semnalează publicului fiecare secundă scursă).

Nu este necesară constituirea unui depozit sau oferirea unui alt tip de garanție în materie de vânzare silită a unui bun mobil. Cu toate acestea, în cazul unei vânzări silită a unui bun imobil, persoana interesată să participe la licitație trebuie să furnizeze avocatului său o garanție bancară irevocabilă sau un cec bancar întocmit la ordinul autorității care a pus sechestrul asupra bunului sau al casei de depozite și consemnațiuni, reprezentând 10 % din valoarea prețului de pornire (dar nu mai puțin de 3 000 EUR). Această sumă va fi returnată ofertantului la sfârșitul sesiunii de adjudecare, în cazul în care acesta nu a fost declarat ofertant câștigător.

2. Părți terțe care sunt autorizate să efectueze operațiunea de vânzare

Adjudecătorii judiciari, notarii, brokerii autorizați de la bursa de mărfuri și executorii judecătorești sunt singurii profesioniști autorizați să organizeze vânzări judiciare de bunuri mobile (în special de bunuri mobile care fac obiectul sechestrului) la licitație publică.

3. Tipuri de vânzări judiciare în care regulile s-ar putea aplica doar parțial

În materie mobilă, este posibilă efectuarea de vânzări voluntare la licitație publică, care se supun unor norme mult mai flexibile decât vânzările judiciare la licitație. Se aplică articolele L. 321-1 și următoarele și R. 321-1 și următoarele din Codul comercial. Vânzările voluntare nu se înscriu în cadrul procedurilor de executare silită, care sunt proceduri judiciare.

4. Informații privind registrele naționale de evidență a bunurilor

În ceea ce privește proprietatea imobiliară, registrul funciar – care este un document administrativ și fiscal – poate oferi creditorilor informații referitoare la bunurile imobile deținute de către debitor pe teritoriul unei localități și cu privire la conținutul acestora (imobile construite sau neconstruite, suprafața parcelelor, natura fiecărui spațiu). În plus, serviciile de publicitate funciară (serviciile administrative ale Direcției Generale a Finanțelor Publice) păstrează un dosar imobiliar pentru fiecare comună, care include, sub numele fiecărui proprietar și pentru fiecare clădire, extrase din documentele publicate, prezentând totodată situația juridică a fiecărui imobil.

În ceea ce privește bunurile mobile, sistemul de identificare a vehiculelor (SIV), permite obținerea de informații privind starea civilă a titularului certificatului de înmatriculare a autovehiculelor pe două roți, numărul de înmatriculare și caracteristicile vehiculului. Există registre naționale în care trebuie să figureze în mod obligatoriu navele (decretele sunt în curs de elaborare), ambarcațiunile (registrul de înmatriculare este ținut în format electronic de către Ministerul Transporturilor) și aeronavele (registrul de înmatriculare este ținut de ministerul responsabil de aviația civilă). Drepturile de proprietate intelectuală sunt inventariate într-un registru național, care poate fi accesat în mod direct de către creditori și ținut de INPI (Institutul național pentru proprietatea intelectuală). Titlurile operelor cinematografice destinate proiecțiilor publice în Franța se înregistrează în registrul public al cinematografului și al audiovizualului, gestionat de un agent al administrației fiscale, iar titlurile de opere literare care fac obiectul unei opțiuni pentru achiziționarea de drepturi sunt înscrise în registrul de opțiuni.

În materie imobiliară: registrul cadastral, care este păstrat de fiecare municipalitate, cu mai multe serii de documente (planul cadastral, secțiunile și matricea cadastrală); numai planul cadastral este păstrat în format electronic. Registrul imobiliar este ținut de serviciile de publicitate funciară de la nivel local, în circumscripția fiecărui tribunal de primă instanță (nu există un registru național).

Pentru autovehicule, fiecare prefectură ține un registru, iar SIV ține un dosar electronic național.

În cazul ambarcațiunilor, registrul este electronic și este ținut de Ministerul Transporturilor; în cazul navelor, există șase registre diferite gestionate tot de Ministerul Transporturilor.

Pentru aeronave, registrul de înmatriculare este ținut de ministerul responsabil cu aviația civilă și poate fi accesat online în scop informativ.

Informațiile privind diversele drepturi de proprietate intelectuală sunt centralizate de un singur organism, INPI, care oferă acces la diverse seturi de documente pe site-ul său.

Serviciile de cadastru sunt, în parte, accesibile [online](#). Acesta este doar un serviciu de consultare a planului cadastral, nu și a matricei cadastrale (care poate oferi informații despre proprietari), la fel ca și SIV, registrul internațional francez care inventariază navele francizate și registrele INPI.

În general, majoritatea registrelor, odată ce sunt publice, se supun dispozițiilor codului care reglementează relațiile dintre public și administrație, care prevăd că accesul la documente administrative poate fi gratuit, fie prin consultare la fața locului, fie prin eliberarea unei copii, în schimbul unei taxe echivalente cu costul maxim al reproducerii, sau prin e-mail, gratuit, în cazul în care documentul este disponibil în format electronic.

5. Informații privind bazele de date care permit creditorilor să identifice bunurile și creanțele unui debitor

Articolul L.152-1 din CPCE permite executorului judecătoresc să obțină de la autoritățile de stat, regionale, departamentale, municipale, de la instituții publice sau organisme controlate de autoritatea administrativă adresa debitorului, denumirea și adresa angajatorului său sau a oricărui terț debitor sau depozitar al sumelor în numerar sau exigibile, precum și a componentei patrimoniului său imobiliar.

Executorul judecătoresc poate face căutări în mod direct în FICOBA (registrul național al conturilor bancare, gestionat de administrația fiscală și în care trimit informații băncile), pentru a obține date privind existența unor conturi bancare deschise pe numele debitorului și locurile în care sunt deschise aceste conturi.

Executorul judecătoresc poate căuta informații la casele de asigurări de sănătate și la fondurile de șomaj.

În temeiul articolului L.152-2 din CPCE, băncile sunt obligate să informeze executorul judecătoresc mandatat de către creditor, dacă unul sau mai multe conturi sunt deschise pe numele debitorului și să facă cunoscute locurile unde sunt deschise aceste conturi, fără alte informații suplimentare.

SIV (sistemul de identificare a vehiculelor), la care executorul judecătoresc numit de către creditor poate avea acces, permite obținerea de informații despre starea civilă a titularului certificatului de înmatriculare a autovehiculelor cu două roți, numărul de înmatriculare al vehiculului și caracteristicile vehiculului.

Creditorul nu poate avea acces direct la aceste baze de date, ci o poate face prin intermediul executorului judecătoresc autorizat să efectueze executarea silită.

6. Informații privind vânzările judiciare online

În cadrul regimului de licitații de bunuri mobile în Franța, se disting două tipuri de licitații pe internet:

- **vânzările „live”, sau „licitațiile live”,** care sunt parțial dematerializate: vânzarea se desfășoară fizic într-un anumit loc și este transmisă în direct pe site-ul internet al profesionistului care efectuează vânzarea sau pe unul dintre site-urile de profil specifice profesiei de adjudecător (<http://www.interencheres.com/> sau <https://www.drouotlive.com/>). **Aceste vânzări judiciare sunt permise** și numărul acestora este în continuă creștere în prezent.
- **Vânzările „online”, care sunt complet dematerializate:** vânzarea are loc pe internet, fără prezența fizică într-un anumit loc. **Aceste vânzări nu sunt posibile în materie judiciară** (spre deosebire de vânzările voluntare), în stadiul actual al legislației, deoarece există obstacole tehnice de natură juridică.

Vânzările (parțial) dematerializate nu sunt posibile decât în cazul bunurilor mobile.

Profesioniștii care realizează vânzările pot face o publicitate transfrontalieră, iar ofertele pot proveni de la orice ofertant, indiferent de locul unde se află și de cetățenia sau naționalitatea sa, fie că vânzarea este „live” sau nu (de altfel, există mecanisme de licitație la distanță: bunuri de comandă trimise în scris sau prin telefon).

Pentru a participa la o licitație dematerializată, persoana (oferantul declarat câștigător) nu este obligată să își prezinte semnătura, însă profesionistul responsabil cu vânzarea poate solicita un card bancar. Înscrierea la licitație trebuie realizată la profesionistul responsabil cu vânzarea, putând fi efectuată, în principiu, prin orice mijloace, cel mai frecvent fiind probabil înscrierea pe site-ul de care transmite vânzarea. Este posibilă folosirea ordinelor de comandă scrise, indiferent de suportul folosit.

Modalitățile de plată acceptate sunt definite de profesionistul responsabil cu vânzarea.

Oferanții la distanță nu sunt obligați, dar pot să fie prezenți în persoană, dacă doresc. Aceștia pot urmări licitația în direct și pot transmite bonul de comandă în timp real. De asemenea, pot înregistra unul sau mai multe ordine de comandă înainte de vânzare

și, într-o astfel de situație, licitația crește progresiv, ținând seama încă de la început de oferta propusă. O legătură telefonică este, de asemenea, posibilă în general, în timpul licitației.

Posibilitățile de traducere depind de capacitatea profesionistului responsabil cu vânzarea și a asistenților săi, reglementarea neimpunând nicio obligație în acest domeniu.

Având în vedere configurația site-urilor de vânzări, numai persoanele înscrise pentru vânzarea online pot avea acces la site-ul în cauză. În schimb, publicul are acces la vânzare în spațiile în care este organizat evenimentul.

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Ultima actualizare: 16/03/2018

Licitații judiciare - Croația

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [hr](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

1. Anunțarea vânzării activelor indisponibilizate și stabilirea prețurilor pentru vânzarea acestora

Licitațiile judiciare se utilizează pentru vânzarea bunurilor mobile și imobile în conformitate cu prevederile Legii privind executarea silită (*Ovršni zakon*) [*Narodne Novine* (Monitorul Oficial al Republicii Croația – „NN”) nr. 112/12, 25/13, 93/14 și 55/16], denumită în continuare „LES”. La 1 ianuarie 2015, în Croația a intrat în vigoare un sistem de vânzare a bunurilor mobile și imobile prin licitații judiciare online pentru procedurile inițiate după această dată.

Bunurile imobile

Executarea silită a bunurilor imobile se efectuează prin înscrierea în cartea funciară a unui proces-verbal de executare silită, stabilirea valorii bunurilor imobile, vânzarea bunurilor în cauză și plata creanței creditorului (creditorilor) următor(i) din veniturile obținute în urma vânzării.

Valoarea bunurilor imobile se stabilește prin încheiere judecătorească discreționară, pe baza unei constatări motivate și a avizului unui martor sau evaluator expert autorizat; la stabilirea valorii bunului imobil se iau în considerare și anumite drepturi și sarcini asupra acestuia care nu încetează după vânzare și care diminuează valoarea bunului.

La finalizarea procedurii de evaluare a bunului, instanța emite o încheiere privind vânzarea, stabilind valoarea bunului și modalitatea și condițiile de vânzare a acestuia.

La articolul 92 alineatele (2) și (3) din LES se prevede că părțile pot să stabilească valoarea bunului printr-un acord judiciar sau extrajudiciar, care constituie temeiul unui gaj sau al unui alt drept relevant asupra bunului, creat pentru garantarea creanței a cărei stingere se solicită.

Bunurile imobile se vând prin licitații judiciare online, desfășurate de Agenția Financiară (*Financijska agencija*, denumită în continuare „FINA”) la cererea unei autorități competente. Cererea de vânzare și celelalte documente care țin de procedura de vânzare a bunurilor imobile se depun la centrele regionale ale FINA având competență teritorială conform amplasării și jurisdicției instanței de executare.

Licitațiile judiciare online încep cu o invitație de participare la o licitație judiciară online.

La prima licitație judiciară online, bunul imobil nu poate fi vândut la un preț mai mic de patru cincimi din valoarea stabilită. La cea de a doua licitație judiciară online, bunul imobil nu poate fi vândut la un preț mai mic de trei cincimi din valoarea stabilită [articolul 102 alineatele (1) și (2) din LES].

Perioada de primire a ofertelor este de 10 zile lucrătoare. În cazul în care nu se primesc oferte valabile la prima licitație judiciară online, a doua licitație începe prin publicarea unei invitații de participare în prima zi după încheierea primei licitații judiciare online.

În cazul în care nu se prezintă nicio ofertă valabilă nici la a doua licitație judiciară online, FINA notifică acest lucru instanței. În acest caz, instanța suspendă executarea silită.

Licitația judiciară online se încheie la momentul specificat în invitația de participare [articolul 103 alineatul (1) din LES].

După finalizarea cu succes a vânzării bunului imobil prin licitație judiciară online, la primirea notificării din partea FINA, instanța emite o hotărâre de adjudecare a bunului imobil. Prin această hotărâre se stabilește că, la rămânerea definitivă a hotărârii și după depunerea prețului de cumpărare de către cumpărător, în cartea funciară se va înscrie dreptul de proprietate al acestuia asupra bunului adjudecat și se vor radia drepturile și sarcinile asupra bunului în cauză care încetează prin vânzarea lui.

După ce hotărârea de adjudecare a bunului imobil către cumpărător rămâne definitivă, instanța stabilește o dată pentru audierea de distribuire a prețului de cumpărare.

Bunurile mobile

Executarea bunurilor mobile se desfășoară prin executare silită, evaluare, indisponibilizare, expedierea bunului, încredințarea acestuia către instanță, către creditorul urmăritor sau către un terț, vânzarea bunului și plata creanței creditorului urmăritor din veniturile obținute în urma vânzării.

Bunurile mobile se vând prin licitație judiciară cu strigare sau prin tranzacționare directă. Modalitatea de vânzare este stabilită prin încheiere judecătorească, ținându-se seama de faptul că bunul mobil este vândut ofertantului care licitează cel mai mare preț.

Vânzarea bunurilor mobile se anunță în timp util la avizierul instanței, dar poate fi anunțată și în modul prevăzut pentru vânzarea bunurilor imobile.

Locul, data și ora vânzării sunt notificate creditorului urmăritor și debitorului urmărit.

La propunerea creditorului urmăritor, vânzarea bunurilor mobile se poate face și prin licitație judiciară online, caz în care se aplică *mutatis mutandis* dispozițiile LES referitoare la licitația judiciară online pentru bunuri imobile [articolul 149 alineatul (7) din LES].

La licitație, bunul mobil nu poate fi vândut la un preț mai mic de jumătate din valoarea estimată, nici chiar în perioada de timp stabilită de instanță pentru vânzarea prin tranzacționare directă.

În cazul în care bunul mobil nu poate fi vândut prin licitație sau prin tranzacționare directă, executarea silită se suspendă.

La finalizarea cu succes a vânzării bunului mobil, cumpărătorul este obligat să depună prețul de cumpărare și să preia bunul mobil de îndată ce se încheie licitația sau vânzarea prin tranzacționare directă. În cazul în care cumpărătorul nu depune prețul de cumpărare, licitația este considerată nereușită.

Vânzarea bunurilor mobile indisponibilizate în cadrul procedurii de executare silită poate fi încredințată și unui comisionar autorizat. Activitățile comisionarilor autorizați sunt organizate și derulate de Camera Economică a Croației.

Licitațiile de bunuri mobile derulate la sediul comisionarilor sunt conduse de un notar public.

După vânzarea bunului mobil, comisionarul îl predă cumpărătorului în schimbul plății prețului de cumpărare.

2. Terți care pot conduce procedura de vânzare

Bunurile imobile

În Croația, vânzarea bunurilor imobile este realizată de către FINA. Pe lângă cererea de vânzare, care trebuie depusă printr-un formular prestabilit, instanța are obligația să transmită către FINA hotărârea de executare silită, extrasul din cartea funciară și încheierea privind vânzarea.

În cazul vânzărilor de bunuri imobile prin tranzacționare directă, acestea sunt vândute prin intermediul unei persoane autorizate pentru vânzarea de bunuri imobile, al administratorului-sechestrului, al notarului public sau în alt mod.

Bunurile mobile

Licitațiile judiciare cu strigare pentru bunuri mobile sunt conduse de un administrator-sechestrului. Printr-o încheiere, instanța poate să încredințeze conducerea licitației unui notar public [articolul 149 alineatul (2) din LES]. Vânzarea bunurilor mobile indisponibilizate în cadrul procedurii de executare silită poate fi încredințată și unui comisionar autorizat [articolul 152 alineatul (1) din LES].

La propunerea creditorului urmăritor, vânzarea bunurilor mobile se desfășoară printr-o licitație judiciară online condusă de către FINA.

3. Tipuri de licitații în cazul cărora este posibil ca normele să nu se aplice pe deplin

Bunurile imobile

Bunurile imobile se vând prin licitații judiciare online. Licitațiile judiciare online încep cu o invitație de participare la o licitație judiciară online [articolul 97 alineatul (1) din LES].

Părțile, creditorii gajști și titularii servituților personale și ai sarcinilor asupra bunului, care urmează să înceteze odată cu vânzarea bunului imobil, pot conveni de comun acord – cel târziu până la momentul vânzării bunului imobil la licitația judiciară online – ca vânzarea bunului în cauză să aibă loc prin tranzacționare directă, prin intermediul unei persoane autorizate să tranzacționeze bunuri imobile, al unui administrator-sechestrul, al unui notar public sau în alt mod, într-o anumită perioadă de timp [articolul 97 alineatul (6) din LES].

În cazul vânzărilor prin tranzacționare directă, instanța emite o hotărâre de adjudecare a bunului imobil vândut prin tranzație directă, prin care se stabilește că au fost îndeplinite condițiile de valabilitate juridică a vânzării [articolul 104 alineatul (1) din LES].

Hotărârea de adjudecare se afișează la avizierul instanței și se trimite tuturor persoanelor cărora le-a fost comunicată încheierea privind vânzarea bunului imobil [articolul 104 alineatul (2) din LES].

Bunurile mobile

Bunurile mobile se vând prin licitație judiciară cu strigare sau prin tranzacționare directă. Modalitatea de vânzare este stabilită prin încheiere judecătorească, ținându-se seama de faptul că bunul mobil este vândut celui mai bun ofertant [articolul 149 alineatul (1) din LES].

Vânzarea prin tranzacționare directă se încheie de către și între cumpărător, pe de o parte, și administratorul-sechestrul sau un comisionar, de cealaltă parte. Administratorul-sechestrul vinde bunul mobil în numele și pe socoteala debitorului urmărit, iar comisionarul – în nume propriu și pe socoteala debitorului urmărit [articolul 149 alineatul (3) din LES].

La propunerea creditorului urmărit, vânzarea bunurilor mobile se poate face și prin licitație judiciară online, caz în care se aplică, *mutatis mutandis*, dispozițiile acestei legi referitoare la licitația judiciară online pentru bunuri mobile [articolul 149 alineatul (7) din LES].

Vânzarea bunurilor mobile și imobile care fac obiectul unei garanții judiciare și notariale prin transferul dreptului de proprietate și transferul drepturilor poate fi realizată în conformitate cu dispozițiile relevante în materia vânzării de bunuri mobile și imobile în scopul executării silită.

4. Informații privind registrele naționale de proprietate

În Croația se păstrează următoarele registre de proprietate:

- registre de carte funciară referitoare la statutul juridic al bunurilor imobile de pe teritoriul Croației;
- registrul autovehiculelor;
- registrul navelor;
- registrul aeronavelor;
- registrul acțiunilor și al titlurilor de valoare dematerializate;
- registrul instrumentelor judiciare și notariale de garantare (registrul gajurilor);
- registrul unic de conturi;
- alte evidențe și registre.

Registrele sunt ținute în format electronic de către diverse autorități ale statului și pot fi accesate electronic (de exemplu, prin accesarea unui registru al persoanelor juridice ținut de instanțele comerciale).

Pentru a obține date de la autoritățile statului, de obicei este necesară plata unei taxe corespunzătoare, a cărei valoare este stabilită de fiecare autoritate a statului în conformitate cu Legea privind taxele administrative (NN nr. 115/16) și cu Decretul privind tarifele administrative (NN nr. 8/17). Taxele administrative de până la 100,00 HRK se pot achita în timbre fiscale, iar cele care depășesc 100,00 HRK se pot achita prin intermediul serviciilor bancare electronice.

Lista bunurilor mobile și imobile vândute în cadrul procedurilor de executare silită este reglementată de Normele privind conținutul și modul de ținere a registrului de bunuri mobile și imobile vândute în cadrul procedurilor de executare silită (NN nr. 115/12 și 156/14).

5. Informații privind bazele de date care permit creditorilor să identifice activele sau creanțele debitorilor

Articolul 18 din LES prevede obligația autorităților statului de a furniza informații cu privire la debitor, la cererea unei persoane care afirmă că intenționează să inițieze o procedură de executare silită sau de executare a unei garanții, în termen de opt zile de la data depunerii cererii.

- Ministerul de Interne are obligația să specifice dacă o persoană este sau nu înscrisă în registrul vehiculelor înmatriculate și marcate, în calitate de proprietar al unui astfel de vehicul, și să menționeze categoria, marca, tipul, modelul, anul de producție și numărul de înmatriculare al vehiculului, precum și eventualele sarcini care grevează vehiculul respectiv.
- Depozitarul Central și Societatea de compensare sau alte persoane autorizate care țin evidența valorilor mobiliare nominative sau a titlurilor de valoare, a acțiunilor, a obligațiunilor, a bonurilor de trezorerie, a titlurilor de creanță emise de banca centrală, a titlurilor comerciale de valoare, a certificatelor de depozit și a altor titluri dematerializate emise în serie au obligația să specifice dacă o persoană înscrisă în registrul ținut de entitatea respectivă are sau nu are titluri de valoare înregistrate în evidențe.
- Căpitania portului are obligația să precizeze dacă o persoană este înscrisă în registrul pe care îl ține ca proprietar al unei nave, al unui iaht, al unei instalații plutitoare, al unei instalații fixe în larg, al unei ambarcațiuni sau al unei instalații în construcție.
- Autoritatea responsabilă cu evidențele cadastrale are obligația să furnizeze un exemplar tipărit al oricăror fișe de proprietate deținute cu privire la o persoană fizică sau juridică.
- Angajatorul sau beneficiarul unui venit permanent în numerar are obligația să furnizeze date privind metoda de plată a salariului sau a altor venituri permanente în numerar către persoana împotriva căreia titularul drepturilor intenționează să inițieze o procedură.
- Alte autorități sau persoane care țin un registru relevant al oricăror bunuri generatoare de drepturi au obligația să specifice dacă o persoană menționată în registrul respectiv este înscrisă ca titular al unui anumit drept.

La cererea instanței, persoana despre care creditorul următor pretinde că este debitor al debitorului urmărit sau că are în posesia sa o parte dintre bunurile creditorului urmărit are obligația ca, în termen de opt zile, să dea o declarație în care să menționeze dacă debitorul urmărit este titularul unei creanțe împotriva sa și dacă persoana în cauză are în posesia sa vreun bun al debitorului urmărit.

Autoritățile și persoanele enumerate mai sus nu sunt obligate să acționeze la cererea persoanei care solicită datele decât după achitarea costurilor aferente efectuării unor astfel de acțiuni.

Persoana care solicită furnizarea de date este obligată să identifice în cererea sa creanța pentru a cărei executare intenționează să inițieze procedura de executare silită sau de executare a unei garanții, precum și să anexeze documentul pe care se întemeiază creanța respectivă.

Pentru a depune cererea prin care se solicită furnizarea de date nu este necesar să se angajeze un avocat, iar costurile depind de autoritatea statală către care îi este adresată respectiva cerere.

6. Informații privind licitațiile judiciare online

Procedura de vânzare a bunurilor mobile și imobile prin licitație judiciară online este reglementată de prevederile LES, precum și de normele de punere în aplicare, mai precis:

- normele privind modalitatea și procedura de vânzare a bunurilor mobile și imobile în cadrul procedurilor de executare silită (NN nr. 156/14, denumite în continuare „normele privind vânzarea”);
- normele privind tipurile și quantumul taxelor pentru efectuarea vânzării de bunuri mobile și imobile în cadrul procedurilor de executare silită (NN nr. 156/14);
- normele privind conținutul și modul de ținere a registrului de bunuri mobile și imobile vândute în cadrul procedurilor de executare silită (NN nr. 115/12 și 156/14).

Licitațiile judiciare online încep cu o invitație de participare la o licitație judiciară online.

Invitația de participare la o licitație judiciară online trebuie să conțină modalitatea și condițiile vânzării, data și ora începerii și încheierii licitației judiciare online, momentul în care persoanele interesate de respectivul bun imobil pot să îl vadă, precum și alte date necesare.

FINA publică invitația de participare la licitația judiciară online în mass-media, în cazul în care partea interesată depune la FINA o cerere scrisă în acest sens și achită în prealabil costurile acestei proceduri.

Între publicarea pe site-ul web al FINA a anunțului privind invitația de participare la o licitație online și începerea procesului de licitare trebuie să treacă cel puțin 60 de zile.

La licitațiile judiciare online pot să participe în calitate de cumpărători numai persoanele care au depus o cauțiune [articolul 99 alineatul (1) din LES].

Condiția prealabilă pentru accesarea sistemului de licitație judiciară online este deținerea unui certificat digital valabil care să confirme identitatea ofertantului și a unui certificat care să permită utilizarea unei semnături electronice avansate pe oferta persoanei respective [articolul 14 alineatul (2) din normele privind vânzarea].

În momentul primei conectări la o anumită licitație judiciară online, ofertantul trebuie să completeze un formular de înregistrare pentru participarea la licitația respectivă.

Ofertantul semnează acest formular cu o semnătură electronică avansată.

La completarea formularului electronic menționat la articolul 15 din normele privind vânzarea, sistemul de licitații judiciare online atribuie ofertantului un identificator unic pentru respectiva licitație judiciară online.

Formularele fac parte integrantă din normele privind vânzarea.

Perioada de primire a ofertelor în cadrul unei licitații judiciare online este de 10 zile lucrătoare, iar ofertele se depun electronic între ora 0 și ora 24 în zilele lucrătoare și nelucrătoare.

Prețul de pornire de la care începe licitația pentru articolele vândute se stabilește de către instanță; la finalizarea licitației judiciare online, FINA prezintă instanței un raport cu informațiile prevăzute la articolul 25 din normele privind vânzarea.

Procedura de licitație judiciară online are loc în fața FINA, iar plățile se efectuează prin transfer bancar. Nu este nevoie ca ofertantul să fie prezent la licitație personal, acesta putând să participe la procedură și de la distanță.

Instanța emite o hotărâre scrisă (hotărârea de adjudecare), care se afișează la avizierul instanței și se publică pe site-ul web al FINA.

În cazul vânzărilor de bunuri mobile, la propunerea creditorului următor, vânzarea bunurilor se poate face și prin licitație judiciară online, caz în care se aplică *mutatis mutandis* dispozițiile LES referitoare la licitația judiciară online pentru bunuri imobile [articolul 149 alineatul (7) din LES].

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Ultima actualizare: 30/11/2017

Licitații judiciare - Cipru

1. Publicitatea și stabilirea prețului bunurilor care au fac obiectul sechestrului

Prețul bunurilor puse sub sechestru se stabilește pe baza prețurilor practicate pe piața cipriotă. În cazul bunurilor imobile puse sub sechestru, adjudecătorul, după ce efectuează o anchetă privind valoarea bunului în cauză, stabilește un preț de rezervă sub care bunul nu poate fi vândut.

Bunurile mobile sunt puse sub sechestru pe baza unui mandat în favoarea creditorului, executat de către executorul judecătoresc, care este cel care stabilește prețul minim de vânzare pe baza prețurilor practicate pe piață și apoi procedează la vânzarea respectivelor bunuri. În cazul în care prețul minim nu este oferit de nimeni, executorul judecătoresc poate organiza o a doua licitație.

Organizarea vânzărilor la licitație este anunțată în ziare. În cazul în care licitația se referă la bunuri imobile, se pun afișe în comunitate sau în parohia în care se află bunul și se publică pe site-ul Ministerului de Interne.

2. Părți terțe care sunt autorizate să efectueze vânzarea

Vânzările la licitație pot fi efectuate de adjudecători privați autorizați. Adjudecătorul este o persoană autorizată, desemnată de Departamentul de cadastru și topografie din cadrul Ministerului de Interne al Republicii Cipru, cu competențele necesare pentru a efectua vânzările de bunuri prin intermediul unei licitații publice.

În ceea ce privește bunurile mobile, orice vânzare prin care se execută o hotărâre judecătorească are loc în cadrul unei licitații publice desfășurate de executori judecătorești, funcționari ai serviciului judiciar al statului cu competențe referitoare la vânzarea bunurilor puse sub sechestru în executarea unui mandat în beneficiul creditorilor.

3. Tipuri de vânzări judiciare cărora li se pot aplica normele doar parțial

În unele cazuri, vânzarea la licitație a bunurilor mobile este realizată chiar de creditori, fie că sunt persoane juridice (de exemplu, o bancă) sau persoane fizice, atunci când au intrat în posesia bunurilor mobile ale debitorului în urma executării unei hotărâri judecătorești relevante. În acest caz, normele aplicabile sunt diferite de cele definite de lege pentru vânzările la licitație publică.

4. Informații privind registrele naționale de bunuri

În Cipru există următoarele registre patrimoniale:

1. serviciul cadastral ține un registru în care sunt consemnate titlurile de proprietate asupra bunurilor imobile ale cetățenilor;
2. serviciul de autovehicule ține un registru al tuturor vehiculelor înmatriculate pe teritoriul Republicii Cipru;
3. serviciul de transportul maritim comercial din Cipru ține registrul navelor cipriote unde sunt înscrise toate navele și/sau vapoarele;
4. serviciul „Întreprinderi” din cadrul Direcției de înregistrare a întreprinderilor și a veniturilor ține un registru al întreprinderilor, cooperativelor și denumirilor comerciale înregistrate în Cipru;
5. serviciul aviației civile ține registrul aeronavelor cipriote și este responsabil pentru înregistrarea, transferurile și radierea acestora;
6. serviciul „Proprietate intelectuală și industrială” ține un registru al mărcilor.

5. Informații privind bazele de date care permit creditorilor să identifice activele debitorilor

Registrul falimentului și al societăților aflate de lichidare este ușor accesibil de pe site-ul web al Direcției de înregistrare a întreprinderilor și a veniturilor din Cipru, și permite creditorului să obțină informații cu privire la situația financiară a debitorului. Cu toate acestea, nu există o bază de date electronică de unde creditorii să obțină în mod direct informații cu privire la activele debitorilor. Creditorul recunoscut ca atare printr-o hotărâre judecătorească, în persoană sau prin intermediul avocatului său, poate efectua căutări în registrul cadastral, prezentând o copie certificată a hotărârii sau a mandatului din partea executorului judecătoresc, pentru a obține informații cu privire la bunurile imobile înregistrate pe numele debitorului.

6. Informații privind vânzările judiciare online

În Cipru nu se practică vânzări judiciare online.

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Ultima actualizare: 19/12/2017

Licitații judiciare - Malta

1. Publicitatea și stabilirea prețului bunurilor care fac obiectul sechestrului

Pentru executarea silită a bunurilor puse sub sechestru, procedura nu conduce în mod obligatoriu la vânzarea acestora. Se poate ajunge la un acord între creditor și debitor. În cazul în care există mai mulți creditori, trebuie să se ajungă la un acord cu toți creditorii pentru a se evita vânzarea. În absența unui astfel de acord, instanța va ordona vânzarea silită.

Expertul care estimează valoarea (în cazul bunurilor imobile) stabilește și prețul de pornire. În cazul bunurilor mobile, valoarea se stabilește pe baza ofertei celei mai ridicate depuse în cadrul vânzării la licitație, care începe de la zero. În cazul în care este necesară o estimare a bunurilor mobile, licitațiile nu vor începe de la zero, ci de la 60 % din valoarea lor estimată.

În ceea ce privește publicitatea bunurilor puse sub sechestru, aceasta se face pe site-ul guvernului, unde se publică informații privind serviciile judiciare, pe site-ul judecătorului, în ziare (anunțul de vânzare este publicat o dată pe lună în două ziare) și prin afișarea anunțului la sediul instanței unde are loc vânzarea.

Caracteristicile bunurilor puse sub sechestru care sunt oferite spre vânzare și orice documentație aferentă trebuie să fie disponibile pe site-ul guvernului, unde se publică informații privind serviciile judiciare, și pe site-ul judecătorului. Orice persoană poate solicita să aibă acces la aceste informații.

Orice persoană care dorește să vadă un bun imobil pus sub sechestru și scos la vânzare se poate adresa instanței cu o cerere în acest sens. Înainte de vânzarea unui bun imobil, un expert judiciar întocmește un raport privind situația bunului în cauză, care va fi făcut public. Părțile interesate pot examina bunurile mobile cu două ore înainte de începerea vânzării.

În ziua vânzării, ofertele sunt anunțate prin strigare de către judecătorul desemnat din oficiu să efectueze vânzarea.

Ofertantul nu trebuie să depună nicio garanție, trebuie doar să plătească prețul integral al bunului. Trebuie depusă la instanță o sumă egală cu prețul integral al bunului, în cazul bunurilor imobile, în termen de șapte zile după vânzare, iar în cazul bunurilor mobile, în termen de 24 de ore după vânzare. Plata nu poate fi efectuată prin mijloace electronice: aceasta se face la grefa instanței.

2. Părți terțe care sunt autorizate să efectueze vânzarea

Vânzarea are loc sub autoritatea instanței și este efectuată de un judecător numit de instanță. Nu există alte părți terțe autorizate să efectueze vânzări judiciare la licitație.

3. Tipuri de vânzări judiciare cărora li se pot aplica normele doar parțial

Nu există alte tipuri de vânzări judiciare cărora să li se aplice normele doar parțial.

4. Informații privind registrele naționale de bunuri

Registrele naționale de bunuri care pot fi consultate în prezent sunt:

bunuri imobile: registrul public și registrul funciar

bunurile mobile – pentru vehicule, nave și aeronave: Autoritatea Malteză de Transport

acțiuni și cote sociale: Autoritatea pentru servicii financiare din Malta și Bursa din Malta

alte instrumente financiare: Bursa din Malta

mărci, desene și modele industriale: Ministerul Comerțului

Aceste registre se păstrează în format electronic de către autoritățile publice competente. Unele dintre aceste registre sunt accesibile publicului online. În ceea ce privește registrul public și Autoritatea pentru servicii financiare din Malta, accesul este contra cost. Registrele Autorității de Transport din Malta nu sunt accesibile publicului. Pentru a avea acces la Autoritatea pentru servicii financiare din Malta, plata se poate face online. Pentru registrul public, plata se face la sediu.

5. Informații privind bazele de date care permit creditorilor să identifice activele debitorilor

Creditorul are acces la bazele de date cu informații privind bunurile imobile și societățile comerciale. În ceea ce privește societățile comerciale, Autoritatea pentru servicii financiare din Malta oferă un acces direct online. În ceea ce privește bunurile imobile, creditorul poate avea acces la informații prin intermediul registrului public și al registrului funciar. Nu este necesară o autorizație pentru a avea acces direct la bazele de date ale Autorității pentru servicii financiare din Malta sau la registrul public și cel funciar.

6. Informații privind vânzările judiciare online

În prezent vânzările judiciare la licitație nu se pot desfășura online.

nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Ultima actualizare: 30/11/2017

Licitații judiciare - Polonia

1. Publicitatea și stabilirea prețului bunurilor care fac obiectul sechestrului

Estimările imobiliare sunt efectuate de către un expert desemnat de un executor judecătoresc autorizat în temeiul unor dispoziții specifice să facă astfel de estimări. În cazul în care există o estimare a bunului efectuată în ultimele șase luni de dinainte de punerea sub sechestru a bunului, în vederea introducerii acestuia pe piață, și dacă această estimare îndeplinește cerințele estimării imobiliare în scopul punerii sub sechestru, nu mai este nevoie de o nouă estimare. Cu toate acestea, în cazul în care s-au produs schimbări semnificative în situația bunului între momentul la care acesta din urmă a fost evaluat și data vânzării, creditorul sau debitorul pot solicita o perioadă suplimentară pentru efectuarea unei estimări și expertize.

Bunurile puse sub sechestru sunt vândute la licitație publică. Vânzarea trebuie să se desfășoare în termen de două săptămâni după data efectuării expertizei și estimării și după ce hotărârea pe care se întemeiază punerea sub sechestru devine definitivă.

Executorul judecătoresc comunică data și obiectul vânzării prin publicarea unui anunț care este comunicat părților la procedură, adresat autorităților municipale, biroului de impozitare de la locul în care se află bunul și instituțiilor de asigurări sociale.

Acest anunț se publică, cu cel puțin două săptămâni înainte de data vânzării, și la sediul instanței și al primăriei, precum și în jurnalul oficial al municipalității și pe site-ul Consiliului național al executorilor judecătorești (*Krajowa Rada Komornicza*). În plus, la cererea și pe cheltuiala unei părți, executorul judecătoresc poate să facă publicitate vânzării și în alt mod, pe baza instrucțiunilor primite de la partea în cauză.

2. Părți terțe care sunt autorizate să efectueze vânzarea

Vânzarea se desfășoară public. Aceasta este realizată de către un executor judecătoresc în prezența și sub autoritatea unui judecător sau grefier (*referendarz sądowy*). Punerea sub sechestru a bunurilor imobiliare se face de către un executor judecătoresc de la instanța în raza teritorială a căreia este situat bunul imobil.

3. Tipuri de vânzări judiciare cărora li se pot aplica normele doar parțial

- executarea silită a unei părți dintr-un bun imobil;
- executarea silită a unui drept de uzufruct perpetuu;
- executarea silită a unui bun imobil neconstruit sau a unui bun imobil pe care există o clădire de locuit sau de uz profesional, dacă la data deschiderii procedurii declarația de finalizare a lucrărilor nu a fost predată sau nu s-a solicitat autorizație după cum prevede legea în materie (*prawo budowlane*);
- executarea silită a unei nave înscrise în registrul naval;
- executarea silită a unei întreprinderi sau a unei exploatații agricole;
- licitație voluntară pentru ieșirea din indiviziune.

4. Informații privind registrele naționale de bunuri

Registrele funciare (*księga wieczysta*) sunt ținute de instanțele districtuale (*sąd rejonowy*) pentru a se cunoaște statutul juridic al bunurilor imobile. Acestea sunt alimentate și exploatate în format electronic. Sunt accesibile publicului și conțin patru secțiuni:

- 1) informații de identificare a bunurilor imobile și a drepturilor aferente acestora;
- 2) informații referitoare la dreptul de proprietate și de uzufruct perpetuu;
- 3) informații privind drepturile reale limitate (cu excepția ipotecilor), restricțiile asupra dreptului de a dispune de bunuri imobile sau de uzufructul perpetuu și mențiuni privind alte drepturi și creanțe (cu excepția creanțelor ipotecare);
- 4) mențiuni privind ipotecile.

În plus față de registrele funciare, există o a doua carte funciară, cadastrul (*ewidencja gruntów i budynków*), reglementat de Legea din 17 mai 1989 privind geodezia și cartografia [versiune consolidată: Monitorul Oficial (*Dziennik Ustaw*) din 2010, nr. 193, Legea 1287, cu modificările ulterioare]. De funcționarea cadastrului este responsabil guvernatorul districtului (*starosta*).

5. Informații privind bazele de date care permit creditorilor să identifice activele debitorilor

Bazele de date descrise la punctul 5 (registrele funciare și cadastrale) pot fi consultate de creditorii pentru a identifica bunurile debitorului. În plus, în registrele funciare se pot identifica creanțele debitorului care sunt grevate de o ipotecă.

6. Informații privind vânzările judiciare online

Licitațiile judiciare nu se desfășoară online. Numai anunțul de licitație se publică pe site-ul Consiliului național al executorilor judecătorești (este o obligație juridică) și, de obicei, pe site-urile executorilor judecătorești care efectuează vânzările.

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Ultima actualizare: 29/11/2017

Licitații judiciare - Portugalia

1. Publicitatea vânzării și stabilirea prețului bunurilor puse sub sechestru

În prezent, vânzarea bunurilor puse sub sechestru are loc pe platforma <https://www.e-leiloes.pt/>, în conformitate cu articolul 837 din Codul de procedură civilă (CPC) și cu articolele 20 și următoarele din Decretul nr. 282/2013 din 29 august 2013.

Regulile de funcționare a platformei <https://www.e-leiloes.pt/> au fost aprobate prin Ordinul nr. 12624/2015 al ministrului justiției, publicat în *Diário da República*(Monitorul Oficial), seria 2, nr. 219 din 9 noiembrie 2015.

Anunțurile de vânzare la licitație sunt reglementate de articolul 6 din Ordinul nr. 12624/2015:

Articolul 6

Publicitatea vânzării la licitație

- Licitațiile se publică pe platforma www.e-leiloes.pt și, parțial sau în întregime, la decizia Camerei avocaților (*Câmara dos Solicitadores*), pe alte site-uri internet, în presa scrisă sau prin trimitere electronică ori în alte moduri decise de agentul de executare responsabil cu difuzarea acestor informații.
- Publicarea pe site-ul internet www.e-leiloes.pt trebuie să includă cel puțin:
 - numărul de referință al procedurii judiciare, instanța și entitatea organizațională;
 - data de începere a licitației;
 - data și ora la care se termină licitația;
 - valoarea de bază a bunului (sau a bunurilor care formează un lot) scos la licitație;
 - valoarea ultimei oferte;
 - în cazul unui bun mobil, o fotografie a bunului/bunurilor care formează un lot scos la licitație;
 - identificarea sumară a bunurilor;
 - natura bunului;
 - în cazul bunurilor imobile, amplasarea și compunerea acestora, matricea și descrierea cadastrală, județul, localitatea, parohia și coordonatele geografice aproximative, o fotografie a exteriorului clădirii și, dacă se poate, în cazul unei clădiri sau a unei unități de clădire urbană, fotografii din interior;
 - identitatea depozitarului autorizat sau identificarea locului de depozitare;
 - locul și ora la care bunurile pot fi examinate și adresa depozitarului autorizat;

12. identitatea agentului de executare responsabil de dosar, respectiv numele, identificarea profesională, numărul de telefon fix și mobil, numărul de fax, adresa de email și programul de funcționare;
13. toate elementele care, din punct de vedere juridic, trebuie să fie notificate părților în cauză, cum ar fi o opoziție la executare sau la punerea sub sechestru, o cale de atac, sarcini care grevează bunul și care nu se vor stinge în momentul vânzării și eventualii titulari ai dreptului de preempțiune menționați în dosar;
14. numele proprietarului (proprietarilor) care dețin(e) mărfurile scoase la licitație.

Prețul/valoarea bunurilor puse sub sechestru

Valoarea de bază: aceasta este valoarea bunului/bunurilor care formează un lot, astfel cum este stabilită în cadrul procedurii care ocazionaază vânzarea, de exemplu executarea silită în conformitate cu CPC sau procedura de insolvență în conformitate cu Codul privind insolvența și redresarea întreprinderilor (*Código da Insolvência e da Recuperação de Empresas*).

Valoare minimă: cea la care bunurile pot fi vândute și care este, în temeiul articolului 816 alineatul (2) din CPC, de 85 % din valoarea de bază. În unele cazuri, valoarea minimă poate fi egală cu valoarea de bază.

2. Părți terțe care sunt autorizate să efectueze vânzarea

Regulile de funcționare a platformei <https://www.e-leiloes.pt/> au fost aprobate prin Ordinul nr. 12624/2015 al ministrului justiției, publicat în *Diário da República*, (Monitorul Oficial) seria 2, nr. 219 din 9 noiembrie 2015, în temeiul căruia s-a stabilit ca platforma să fie dezvoltată și administrată de Camera avocaților, instituție care acum a devenit Ordinul avocaților și al agenților de executare (*Ordem dos Solicitadores e Agentes de Execução*).

Pe parcursul procedurilor de executare silită în materie civilă care sunt derulate de executori judecătorești, acestea se pot ocupa doar de activitățile legate de vânzare.

3. Tipuri de vânzări judiciare cărora li se pot aplica normele doar parțial

De exemplu, bunurile care urmează să fie vândute pe piețele reglementate sau care fac obiectul unei vânzări directe.

Articolul 837 din CPC – Vânzarea la licitație online

1. Cu excepția cazurilor menționate la articolele 830 și 831, vânzarea bunurilor imobile puse sub sechestru se face de preferință în cadrul licitațiilor online, în conformitate cu condițiile ce urmează să fie stabilite printr-un ordin al ministrului justiției.

(...)

Articolul 830 din CPC – Bunuri vândute pe piețe reglementate

Sunt vândute pe piețe reglementate instrumentele financiare și mărfurile cotate.

Articolul 831 din CPC — Vânzarea directă

Dacă, potrivit legii, bunurile trebuie livrate unei anumite entități sau i-au fost promise unei persoane care dorește să își exercite dreptul la executare specific, vânzarea îi este atribuită direct.

Trebuie remarcat faptul că, deși licitațiile online sunt modul privilegiat de vânzare judiciară în Portugalia, CPC prevede și alte metode de vânzare:

1. vânzarea prin oferte trimise în plic sigilat;
2. vânzarea pe piețe reglementate;
3. vânzarea directă către persoane sau entități care au dreptul de a achiziționa bunuri;
4. vânzarea prin negociere privată;
5. vânzare în case de licitații;
6. vânzarea într-un depozit public sau echivalent;
7. vânzarea la licitație online.

4. Informații privind registrele naționale de bunuri

Printre organismele de reglementare și înregistrare nu numără:

- **Institutul registrelor și notariatului (*Instituto dos Registos e do Notariado, I.P.*)**, instituție publică care pune în aplicare și monitorizează politicile referitoare la înregistrare, cu scopul de a asigura furnizarea de servicii pentru cetățeni și întreprinderi în materie de identitate civilă și registre de stare civilă, naționalitate, cadastru, comerț, bunuri mobile și persoane juridice și care reglementează, supraveghează și controlează activitatea notarială – Ex.: bunuri imobile, vehicule, nave, avioane etc.
- **Comisia valorilor mobiliare (*Comissão do Mercado de Valores Mobiliários – CMVM*)** este responsabilă de supravegherea și reglementarea piețelor de instrumente financiare, precum și a agenților de pe aceste piețe, promovând protecția investitorilor. – Ex.: acțiuni și instrumente financiare.
- **Institutul național de proprietate industrială (*Instituto Nacional de Propriedade Industrial – INPI*)** care acordă și protejează drepturile de proprietate industrială, atât pe plan intern, cât și pe plan extern, în cooperare cu organizațiile internaționale la care este afiliat. – Ex.: mărci și brevete

5. Informații privind bazele de date care permit creditorilor să identifice activele debitorilor

Bazele de date sunt consultate de agenții de executare, în mod confidențial, și nu direct de către creditor.

Decretul nr. 331-A/2009 din 30 martie 2009, astfel cum a fost modificat prin Decretul nr. 350/2013 din 3 decembrie 2013 și prin Decretul nr. 288/2015 din 17 septembrie 2015, reglementează accesul la bazele de date publice.

Decretul nr. 282/2013 din 29 august 2013 reglementează accesul la bazele de date ale Băncii Portugaliei.

Bazele de date la care agenții de executare au, în prezent, acces direct pe care electronică sunt cele ale:

1. administrației fiscale și vamale (*Autoridade Tributária e Aduaneira*);
2. organismului de securitate socială;
3. fondul de pensie (*Caixa Geral de Aposentações*);
4. registrului funciar;
5. registrului comerțului;
6. registrului național de evidență a persoanelor juridice;
7. registrului de înmatriculare a vehiculelor;
8. Băncii Portugaliei;
9. Institutului de gestionare a datoriei publice (*Instituto de Gestão de Crédito Público*);
10. sistemului CITIUS.

6. Informații privind vânzările judiciare online

Regulile de funcționare a platformei <https://www.e-leiloes.pt/> au fost aprobate prin Ordinul nr. 12624/2015 al ministrului justiției, publicat în *Diário da República* (Monitorul Oficial), seria 2, nr. 219 din 9 noiembrie 2015.

Aceste informații pot fi verificate prin consultarea:

[regulilor de funcționare](#) aplicabile platformei de licitații online

[Răspunsuri la întrebările frecvente](#)

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Ultima actualizare: 29/11/2017

Licitații judiciare - România

1. Publicitatea și stabilirea prețului de pornire în cadrul vânzării activelor indisponibilizate

Procedura de executare silită este reglementată de Codul de procedură civilă român, care cuprinde norme generale privind executarea silită a obligațiilor stabilite prin titluri executorii. În afara normelor de procedură civilă care reglementează materia executării silite, există alte două categorii distincte de norme care se aplică situațiilor specifice în care se găsesc debitorii obligațiilor: executarea creanțelor fiscale, respectiv executarea creanțelor provenite din infracțiuni.

Categoria generică a creanțelor provenind din titlurile executorii, altele decât cele fiscale ori provenite din infracțiuni, se pun în executare pe teritoriul României de către executorii judecătorești, organe de executare autorizate prin ordin al Ministrului Justiției, să dispună asupra executării silite a titlurilor executorii.

Odată încuviințată executarea silită, pentru categoria debitelor supuse executării silite, conform celor anterior precizate, vânzarea la licitație publică a bunurilor debitorului se va face în conformitate cu normele de procedură civilă, în funcție de categoria acestora, respectiv vânzarea la licitație publică a bunurilor mobile și/sau a bunurilor imobile.

Evaluarea bunurilor mobile sechestrate poate fi făcută de executorul judecătoresc (având drept criteriu valoarea de circulație, raportată la prețurile medii de piață din localitatea respectivă) sau, în măsura în care evaluarea nu este posibilă ori părțile cer, contra cost, prin numirea unui expert.

Evaluarea imobilului urmărit se va stabili de către executorul judecătoresc conform unor reguli similare (valoare de circulație, preț mediu al pieței, etc.) ori, contra cost, la cererea părților sau pentru situația în care evaluarea nu este posibilă, prin numirea unui expert.

În ceea ce privește publicitatea vânzării bunurilor mobile, anunțul sau publicația de vânzare sunt întocmite de executorul judecătoresc, care dispune asupra afișării la locul licitației, la sediul său, la sediul primăriei de la locul vânzării bunului, la sediul instanței de executare și în alte locuri publice. Codul de procedură civilă român dispune și asupra obligației de publicitate prin ziarele locale, naționale, ori pe pagini de internet destinate comercializării respectivelor bunuri.

În plus față de modalitățile de publicitate prevăzute anterior, în ceea ce privește publicitatea vânzării bunurilor imobile, există nuanțări ale procedurii, în sensul în care pe de o parte valoarea bunului indică modalitatea de publicitate (ziar de circulație națională dacă valoarea imobilului depășește suma de 250.000 lei) și, pe de altă parte există obligația publicării în Registrul electronic de publicitate a vânzării bunurilor supuse executării silite.

Caracteristicile bunurilor supuse executării silite sunt cuprinse în anunțul/publicația de vânzare.

Nu este reglementată procedura vizualizării bunurilor.

Este reglementată garanția de participare, consemnată la dispoziția executorului judecătoresc și care urmează să fie achitată cel mai târziu până la momentul începerii licitației. Plata garanției de participare se poate efectua prin modalitățile de plată electronice, executorul judecătoresc urmând să atașeze la oferta de cumpărare dovada achitării acesteia.

Bunul se adjudică celui care oferă prețul cel mai mare și, pentru ipoteza unui singur ofertant, acestuia, sub condiția să fi oferit prețul de începere a licitației.

2. Părți terțe care pot derula operațiunea de vânzare

Vânzarea bunurilor la licitație publică este atributul exclusiv al executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare silită reglementată de Codul de procedură civilă român. Pentru anumite categorii de creanțe, respectiv creanțele fiscale și creanțele rezultate din săvârșirea unor infracțiuni, procedura de vânzare se derulează fie prin aparatul propriu al Fiscului (cazul creanțelor fiscale) cu reguli de procedură specifice în ceea ce privește licitația sau participanții, fie prin intermediul autorității statale cu atribuții în valorificarea activelor provenite din infracțiuni (Agenția Națională de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate - A.N.A.B. I.). Pentru acest ultim caz, prin protocoale de colaborare, A.N.A.B.I. poate încredința valorificarea și executorului judecătoresc.

3. Tipuri de licitații în cazul cărora este posibil ca normele să nu se aplice pe deplin

Normele comune aplicabile vânzării bunurilor prin licitații publice comportă excepții în privința titlurilor executorii care au ca obiect venituri datorate bugetului general consolidat, bugetul UE sau bugetul Comunității Europene a Energiei Atomice. Există de asemenea excepții pentru situația valorificării activelor provenite din infracțiuni.

4. Informații privind registrele naționale de bunuri

Pe teritoriul României nu a fost implementat un sistem informatic care să conțină informații despre bunuri (registre naționale de bunuri).

5. Informații privind bazele de date în care creditorii pot identifica activele sau creanțele debitorilor

Creditorii pot avea acces la informații privind existența activelor sau creanțelor unui debitor, exclusiv în cadrul unei proceduri de executare silită încuviințate și doar prin interfața executorului judecătoresc.

Astfel, accesul creditorilor la baze de date în care pot identifica situația bunurilor unui debitor este limitat. De exemplu, întrucât măsurile de executare asupra bunurilor imobile se notează în Cartea Funciară, pe bază de cerere simplă și contra unei taxe, orice persoană poate primi informații despre situația unui bun. Acest tip de informare nu este pe de altă parte lămuritor în privința oricărui bun deținut de un debitor, interogările neavând la bază decât bunul, iar nu persoana. Datele personale sunt protejate prin reglementări speciale, astfel încât acest tip de interogări nu este posibil, așa cum s-a arătat anterior, decât prin intermediul unei autorități, uneori sub rezerva confirmării de către instanța de judecată.

6. Informații privind vânzările judiciare din mediul online

Registrul electronic de publicitate a vânzării bunurilor supuse executării silite, funcționează ca un sistem informatic prin intermediul căruia toți executorii judecătorești efectuează publicitatea la nivel național a vânzării bunurilor mobile cu valoare mai mare de 2.000 de lei și a bunurilor imobile aflate în procedura de executare silită. Registrul electronic de publicitate a vânzării bunurilor supuse executării silite a fost înființat în temeiul dispozițiilor art. 35 alin. (2) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești și este funcțional din anul 2012. Efectuarea publicității în Registrul electronic de publicitate a vânzării bunurilor supuse executării silite reprezintă o obligație instituită prin lege în sarcina executorului judecătoresc, omisiunea efectuării acesteia atrăgând răspunderea disciplinară conform dispozițiilor art. 47 din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești.

Noua platformă a Registrului Electronic de Publicitate a Vânzării Bunurilor Supuse Executării Silite a fost aprobată prin **Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nr. 67/05.12.2014.**

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Ultima actualizare: 26/04/2017

Licitații judiciare - Slovenia

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [sl](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

1. Publicarea vânzării activelor indisponibilizate și stabilirea prețurilor pentru vânzarea acestora

Bunurile mobile și imobile sunt vândute în cadrul unor licitații publice. În Slovenia nu este posibil să se organizeze licitații judiciare online, deoarece acestea nu sunt (încă) autorizate de legislația națională privind executarea silită.

Bunurile mobile

Executarea silită a bunurilor mobile se efectuează prin indisponibilizarea și evaluarea bunurilor, vânzarea acestora și plata sumelor obținute din vânzare către creditor [articolul 81 alineatul (1) din Legea privind executarea creanțelor și măsurile asigurătorii (*Zakon o izvršbi in zavarovanju*), denumită în continuare „ZIZ”].

Pot fi indisponibilizate atât bunurile aflate în posesia debitorului, cât și bunurile debitorului aflate în posesia creditorului. Bunurile debitorului aflate în posesia terților pot fi indisponibilizate cu acordul acestora din urmă (articolul 83 din ZIZ).

La momentul indisponibilizării, creditorul obține o garanție asupra bunurilor indisponibilizate (articolul 87 din ZIZ).

Evaluarea de către experți a activelor indisponibilizate. Bunurile indisponibilizate sunt evaluate la momentul indisponibilizării, cu excepția cazului în care această evaluare nu poate avea loc imediat din cauza valorii speciale a bunului. Evaluarea este realizată de către executorul care a efectuat indisponibilizarea. La cerere și cu suportarea costului de către una dintre părți, evaluarea poate fi efectuată de un expert judiciar selectat de către partea respectivă (articolul 89 din ZIZ). Vânzarea bunurilor indisponibilizate poate avea loc numai după ce hotărârea de executare silită devine definitivă, cu excepția cazului în care debitorul consimte la vânzarea bunurilor mai devreme, dacă bunurile sunt perisabile sau dacă există riscul ca valoarea bunurilor indisponibilizate să scadă în mod semnificativ (articolul 92 din ZIZ).

Bunurile indisponibilizate se vând la licitație publică sau în baza unui contract direct între cumpărător și un executor sau o persoană fizică ce realizează tranzacții în calitate de comisionar. Modalitatea și data vânzării bunurilor sunt stabilite și consemnate de către executor în procesul-verbal de indisponibilizare imediat după indisponibilizare, ținându-se seama de principiul obținerii celui mai bun preț posibil (articolul 93 din ZIZ). Dacă un executor hotărăște organizarea unei licitații publice, în procesul-verbal se adaugă data și locul licitației publice. Executorul informează părțile cu privire la modalitatea și data vânzării bunurilor printr-o notificare specială comunicată creditorului și debitorului [articolul 82 din Regulamentul privind prestarea serviciilor de executare judecătorească (*Pravilnik o opravljanju službe izvršitelj*)].

Publicarea vânzării. Dacă executorul decide ca bunurile să fie vândute la licitație publică, aceasta este anunțată la avizierul autorității competente care a emis hotărârea privind indisponibilizarea și pe site-ul web al respectivei autorități. Executorul trebuie să solicite publicarea anunțului privind licitația publică și într-un registru oficial, dacă există un astfel de registru. La propunerea unui creditor sau a unui debitor, executorul poate să anunțe licitația publică și în mass-media, plata cheltuielilor fiind suportată de partea care solicită licitația publică. Anunțul de licitație publică trebuie să precizeze locul, data și ora licitației, să menționeze și să descrie bunurile care urmează să fie vândute și să precizeze unde pot fi văzute acestea înainte de licitație (articolul 89 din Regulamentul privind prestarea serviciilor de executare judecătorească).

Opțiunea de a vedea activele scoase la vânzare. Executorul trebuie să folosească anunțul de licitație publică pentru a specifica locul, data și ora licitației, pentru a descrie bunurile care urmează să fie vândute și pentru a preciza locul în care acestea pot fi văzute înainte de licitație (articolul 89 din Regulamentul privind prestarea serviciilor de executare judecătorească).

Cauțiunea. Înainte de începerea unei licitații publice, executorul trebuie să stabilească dacă natura și valoarea bunurilor impun ca participanții la licitație să plătească o cauțiune, care nu poate depăși 10 % din prețul de pornire pentru bunurile respective.

Persoana sau societatea care gestionează vânzarea. O licitație publică este condusă de un executor care poate, pe cheltuiala proprie, să autorizeze un adjudecător să liciteze, dacă este necesar, având în vedere valoarea și calitatea bunurilor. Licitația este deschisă publicului (articolul 92 din Regulamentul privind prestarea serviciilor de executare judecătorească).

Prețul de pornire. La prima licitație, bunurile indisponibilizate nu pot fi vândute la un preț mai mic decât valoarea evaluată. În cazul în care la prima licitație nu se atinge valoarea evaluată, executorul organizează o a doua licitație, dacă aceasta este propusă de una dintre părți. La cea de a doua licitație bunurile pot fi vândute sub valoarea evaluată, dar nu la un preț mai mic de o treime din valoarea respectivă (articolul 94 din ZIZ).

Alocarea. La cel puțin 15 minute după începerea licitației, executorul îi invită pe participanții la licitație să facă oferte (să liciteze). Licitația continuă până când toți participanții interesați au făcut o ofertă. Executorul acordă bunul ofertantului care a propus prețul maxim, dacă, după două strigări către participanți, aceștia nu licitează un alt preț mai mare. În cazul în care cumpărătorul nu achită prețul de cumpărare până la sfârșitul licitației, executorul poate să vândă bunurile persoanei care a făcut oferta imediat următoare, dacă creditorul consimte la aceasta prin semnarea procesului-verbal de licitație. În cazul în care creditorul nu este prezent la licitație, executorul poate să vândă de îndată bunurile persoanei care a făcut oferta imediat următoare, dacă oferta acesteia este de cel puțin 50 % din cea mai bună ofertă, dar mai mare decât prețul de pornire; în caz contrar, executorul redeschide procedura de ofertare în cadrul aceleiași licitații. Ofertantul care propusese inițial prețul maxim nu mai poate participa la repetarea licitației.

Transferul. Cumpărătorul trebuie să achite prețul de cumpărare și să intre în posesia bunurilor imediat după încheierea licitației. Executorul trebuie să îi prezinte cumpărătorului un document care să conțină informații privind vânzarea și date din registrul bunurilor vândute, dacă se ține un astfel de registru. Pe baza acestui document, executorul solicită ca toate autoritățile competente care țin un registru să radieze orice sarcini și/sau interdicții privind vânzarea bunurilor și să îl înregistreze pe noul proprietar în cazurile în care în registru se înscriu și drepturile de proprietate. Executorul poate să realizeze transferul bunurilor către cumpărător chiar înainte de plata prețului de cumpărare, dacă i se permite de către creditor, pe propriul risc, în contul sumei la care are dreptul creditorul din prețul de cumpărare. În cazul în care cumpărătorul nu plătește prețul de cumpărare, iar creditorul nu încuviințează predarea bunului, executorul poate să vândă bunurile persoanei care a făcut oferta imediat următoare. Cumpărătorul dobândește bunurile libere de orice sarcini și devine proprietarul acestora chiar și în cazul în care debitorul nu era proprietarul bunurilor respective. Cumpărătorul nu are dreptul la o garanție contra viciilor bunurilor (articolul 96 din ZIZ).

Bunurile imobile

Executarea silită a bunurilor imobile se efectuează prin înscrierea hotărârii de executare silită în cartea funciară, stabilirea valorii bunului imobil, vânzarea acestuia și plata creditorului din încasările obținute în urma vânzării (articolul 167 din ZIZ).

Evaluarea de către experți a activelor indisponibilizate. Valoarea bunurilor imobile poate fi stabilită de instanță chiar și înainte ca hotărârea de executare silită să devină definitivă. Valoarea bunurilor imobile este stabilită de instanță pe baza unei evaluări efectuate de un expert judiciar, în conformitate cu valoarea de piață aplicabilă la momentul evaluării. La stabilirea valorii se ține seama de orice eventuală reducere a acesteia din cauza unui anumit drept, cum ar fi cel de servitute (articolul 178 din ZIZ), care

poate apărea ulterior vânzării. Valoarea bunurilor imobile se stabilește printr-o hotărâre judecătorească împotriva căreia se poate introduce o cale de atac (articolul 179 din ZIZ).

Publicarea vânzării. După ce hotărârea de stabilire a valorii bunurilor imobile devine definitivă, instanța emite un ordin de vânzare a bunurilor imobile. În acest ordin, instanța stabilește modalitatea și condițiile vânzării, precum și momentul și locul vânzării în cazul în care bunurile imobile urmează să fie vândute la licitație. Vânzarea bunurilor imobile are loc după ce hotărârea de executare silită și cea de stabilire a valorii bunurilor imobile devin definitive. Ordinul de vânzare este anunțat de instanță la avizierul său și pe site-ul său web, precum și prin alte mijloace locale obișnuite. Ordinul de vânzare a terenurilor agricole este anunțat de instanță la avizierul unității administrative în raza căreia este situat bunul imobil, putând fi anunțat și pe site-ul web al respectivei unități administrative. Creditorul poate publica ordinul de vânzare a bunurilor imobile și în mass-media. Costurile de publicare sunt suportate de creditor. Între momentul afișării ordinului de vânzare la avizier și data vânzării trebuie să treacă cel puțin 30 de zile. Instanța comunică ordinul de vânzare părților, creditorului gajist, altor participanți la procedură care au un drept de preempțiune sau de răscumpărare înscris și autorității administrative competente (articolul 181 din ZIZ).

Ca regulă generală, bunurile imobile se vând în cadrul unei licitații publice conduse de instanță, la sediul acesteia, cu excepția cazului în care judecătorul decide altfel. Pe parcursul procedurii de executare silită, până la emiterea ordinului de vânzare, creditorii, creditorii gajști și creditorii funciari pot să convină asupra vânzării bunurilor imobile prin colectarea unor oferte irevocabile sau în baza unei oferte directe (articolul 183 din ZIZ).

Ordinul de vânzare a unui bun imobil cuprinde:

1. o descriere detaliată a bunului imobil, inclusiv a instalațiilor fixe și accesorii;
2. dreptul de servitute asupra clădirii și sarcinile reale pe care cumpărătorul trebuie să le accepte;
3. valoarea bunului imobil, identificată de către instanță în hotărârea sa;
4. prețul la care bunul imobil poate fi vândut;
5. termenul până la care cumpărătorul trebuie să plătească prețul de cumpărare;
6. modalitatea de vânzare și
7. valoare cauțiunii care trebuie plătită de ofertant (articolul 184 din ZIZ).

Opțiunea de a vedea activele scoase la vânzare. Instanța poate permite unei persoane interesate de cumpărarea unui bun imobil să vadă proprietatea la cerere și pe propria cheltuială. Metoda și modalitatea de a vedea bunul imobil, precum și eventuala prezență a unui executor sunt stabilite de instanță în ordinul de vânzare a acestuia (articolul 176 din ZIZ).

Cauțiunea. La licitațiile publice pot să participe persoanele care au plătit o cauțiune, în valoare de o zecime din valoarea stabilită a bunului imobil, cu cel puțin trei zile lucrătoare înainte de licitație. Creditorul la propunerea căruia instanța a admis licitația este scutit de plata cauțiunii, la fel și creditorul gajist sau creditorul funciar, dacă creanțele acestora depășesc valoarea cauțiunii, iar cauțiunea ar putea fi acoperită din prețul de cumpărare, având în vedere ordinea priorității de plată și valoarea stabilită a bunului imobil. Cauțiunile participanților ale căror oferte nu au fost acceptate sunt restituite în conturile bancare ale acestora în termen de 15 zile de la încheierea licitației publice sau de la finalizarea procedurii de deschidere a ofertelor, dacă legea nu prevede altfel (articolul 185 din ZIZ).

Prețul inițial. La prima procedură de vânzare, bunurile imobile nu pot fi vândute pentru mai puțin de 70 % din valoarea stabilită. În cazul în care un bun imobil nu este vândut la prima procedură, instanța anunță o a doua procedură de vânzare la propunerea creditorului, în care bunul imobil nu poate fi vândut la un preț mai mic de jumătate din valoarea stabilită. Între prima și cea de a doua procedură trebuie să treacă cel puțin 30 de zile. Printr-o declarație oficială în fața instanței unde se desfășoară procedura de executare silită sau în fața oricărei alte instanțe, părțile, creditorul gajist sau creditorii funciari pot conveni ca bunul imobil să fie vândut pentru un preț mai mic de 70 % din valoarea stabilită, în cazul primei proceduri de vânzare, sau pentru mai puțin de jumătate din valoarea stabilită, în cazul celei de a doua (articolul 188 din ZIZ).

Alocarea. După ce stabilește că sunt îndeplinite condițiile de vânzare, instanța anunță începerea licitației. Licitația durează atât timp cât participanții își prezintă ofertele. Suma licitată este obligatorie pentru ofertant până când se propune plata unei sume mai mari (**contraofertă**). La cererea unuia sau mai multor creditori, instanța poate acorda o scurtă pauză în folosul participanților. Licitația se încheie atunci când ofertanții nu oferă un preț mai mare după două strigări în acest sens ale judecătorului. La încheierea licitației, instanța identifică ofertantul care a oferit prețul cel mai mare și declară că bunul imobil se alocă respectivului ofertant (**alocarea** bunului imobil). Instanța emite o hotărâre privind alocarea bunului imobil, care este notificată părților cărora le-a fost comunicat ordinul de vânzare și tuturor participanților la licitație. Hotărârea de alocare nu poate fi atacată. Neregulile din cadrul unei licitații pot fi atacate printr-un apel împotriva hotărârii de a aloca bunul imobil cumpărătorului (articolul 189 din ZIZ).

Plata prețului de cumpărare. După alocare (atribuire), cumpărătorul trebuie să plătească prețul de cumpărare în termenul stabilit în ordinul de vânzare (articolul 191 din ZIZ). Acest termen nu poate să depășească șase luni de la data vânzării, indiferent dacă prețul de cumpărare este plătit într-o singură tranșă sau în rate (articolul 184 din ZIZ).

Transferul. După pronunțarea hotărârii de alocare, se plătește prețul de cumpărare și instanța emite o hotărâre prin care bunul imobil este predat cumpărătorului (transfer). După ce această hotărâre devine definitivă, dreptul de proprietate al cumpărătorului este înscris în cartea funciară, iar drepturile și sarcinile sunt radiate, în conformitate cu hotărârea de alocare. În hotărâre, instanța decide și cu privire la momentul în care debitorul trebuie să se mute din casa sau apartamentul familial sau să elibereze spațiile comerciale. Hotărârea privind predarea bunului constituie, de asemenea, un titlu executoriu pentru eliberarea și predarea bunurilor imobile și devine executorie după ce rămâne definitivă (articolul 192 din ZIZ).

2. Terți care conduc procedura de vânzare

Bunurile mobile

Bunurile mobile sunt vândute la licitație publică de către un executor care poate, pe cheltuiala proprie, să autorizeze un adjudecător să liciteze, dacă este necesar în funcție de valoarea și calitatea bunului mobil. Vânzarea la licitație este publică (articolul 93 din ZIZ și articolul 92 din Regulamentul privind prestarea serviciilor de executare judecătorească).

Bunurile mobile pot fi vândute și printr-un acord direct între un cumpărător și un executor sau printr-o persoană fizică ce realizează tranzacții în calitate de comisionar. Modalitatea și data vânzării bunurilor sunt stabilite și consemnate de către executor în dosarul de indisponibilizare imediat după indisponibilizare, ținându-se seama de principiul obținerii celei mai favorabile valori de răscumpărare (articolul 93 din ZIZ).

Bunurile imobile

Licitațiile publice pentru bunuri imobile sunt conduse de judecători.

3. Tipuri de licitații în cazul cărora este posibil ca normele să nu se aplice pe deplin

Legislația slovenă nu recunoaște alte tipuri de licitații. Există modalități diferite de a vinde bunurile mobile și bunurile imobile. În loc să fie vândute la licitație publică, bunurile mobile pot fi vândute în baza unui contract direct între un cumpărător și un executor sau o persoană fizică ce realizează tranzacții în calitate de comisionar [articolul 93 alineatul (1) din ZIZ]. Bunurile imobile sunt vândute la licitație publică dacă, până la momentul emiterii unui ordin de vânzare, creditorii, creditorii gajști și creditorii funciari nu convin asupra:

- vânzării bunului imobil prin colectarea de oferte irevocabile sau
- dacă bunul imobil nu se vinde în baza unui contract direct într-o anumită perioadă de timp (articolul 183 din ZIZ).

4. Informații privind registrele naționale de proprietate

În Slovenia există următoarele registre de proprietate:

- cartea funciară pentru drepturile de proprietate și alte drepturi *in rem* asupra bunurilor imobile;
- registrul autovehiculelor;
- registrul naval al Sloveniei;
- registrul aeronavelor;
- registrul titlurilor de valoare dematerializate;
- registrul garanțiilor reale mobiliare;
- registrul conturilor bancare;
- registrul beneficiarilor de salarii și de alte venituri personale (de exemplu, pensii).

Aceste registre sunt ținute în format electronic, fiecare aflându-se în sarcina unei anumite instituții.

La aceste registre poate avea acces orice persoană care demonstrează că are un interes juridic [articolul 4 alineatul (6) din ZIZ]. Un creditor poate face dovada interesului juridic prin prezentarea unui titlu executoriu (cum ar fi o hotărâre executorie) care îl obligă pe debitor să plătească creanța creditorului. În acest caz, creditorul poate solicita de la operatorul registrului informații cu privire la bunurile debitorului. Instanțele au acces electronic la multe dintre aceste registre.

Pentru a obține informații din aceste registre, nu este necesară plata unor taxe judiciare, însă unii operatori ai acestor baze de date (registre) pot solicita creditorilor să plătească o taxă de valoare redusă [de exemplu, Institutul de Asigurări de Sănătate al Sloveniei (*Zavod za zdravstveno zavarovanje*), care ține registrul beneficiarilor de salarii și de alte venituri personale (cum ar fi pensiile), solicită plata unei sume de 4,00 EUR pentru obținerea de informații privind situația încadrării în muncă a unui debitor]. Plata se poate face și electronic.

5. Informații privind bazele de date care permit creditorilor să identifice activele sau creanțele debitorilor

Conform articolului 4 alineatul (6) din ZIZ, operatorul unei baze de date trebuie să transmită creditorilor, la cererea acestora, informații privind activele debitorilor, atunci când creditorul a făcut dovada unui interes juridic (de exemplu, printr-un titlu executoriu). Acești operatori sunt:

- Institutul de Asigurări de Sănătate al Sloveniei, care transmite informații despre beneficiarii de salarii și de alte venituri personale (de exemplu, pensii);
- Agenția Republicii Slovenia pentru Registrele Juridice Publice și Servicii Conexe (*Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve – „AJPES”*), care furnizează informații din registrul conturilor bancare;
- Societatea Centrală de Compensare a Titlurilor de Valoare (*Centralna klirinško depotna družba d.d. – „KDD”*), care transmite informații din registrul titlurilor de valoare dematerializate;
- instanța care ține registrul curții furnizează informații privind acțiunile deținute în cadrul unor întreprinderi și alte participații în cadrul unor persoane juridice. Registrul curții poate fi accesat și electronic, prin intermediul site-ului web al acesteia;
- instanța care ține cartea funciară furnizează informații privind bunurile imobile asupra cărora sau față de care un debitor are un drept de proprietate;
- Ministerul de Interne furnizează informații din registrul autovehiculelor și al remorcilor înmatriculate;
- Administrația Maritimă a Sloveniei furnizează informații din registrul ambarcațiunilor (pentru ambarcațiunile mai mici de 24 m);
- Agenția Aeronautică Civilă furnizează informații din registrul aeronavelor.

În majoritatea cazurilor, creditorul poate consulta un registru după ce a solicitat operatorului acestuia informații privind activele debitorului. Anumite registre (de exemplu, registrul curții) pot fi accesate și electronic (pe site-ul web).

Pentru obținerea de informații privind activele debitorului nu sunt necesare reprezentarea de către un avocat și nici plata de taxe către stat. Anumiți operatori ai bazelor de date (de exemplu, Institutul de Asigurări de Sănătate al Sloveniei) solicită achitarea unei taxe de valoare redusă, și anume 4,00 EUR, pentru furnizarea de informații privind situația încadrării în muncă a debitorului. Taxa poate fi plătită electronic.

6. Informații privind licitațiile judiciare online

Legea slovenă privind executarea silită nu recunoaște încă licitațiile judiciare online.

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Ultima actualizare: 25/10/2017

Licitații judiciare - Suedia

1. Publicitatea și stabilirea prețului bunurilor care au fac obiectul sechestrului

Bunurile puse sub sechestr sunt vândute prin intermediul Agenției suedeze de executare silită (Kronofogdemyndigheten). Mărfurile sunt vândute la licitație publică sau la buna înțelegere. Pentru bunurile mobile, se poate face apel la serviciile unei societăți specializate în organizarea de licitații. Vânzarea de bunuri imobile poate fi încredințată unui agent imobiliar.

Kronofogdemyndigheten poate autoriza debitorul să își vândă singur bunurile. În acest caz se ia o decizie de suspendare a vânzării silită. Debitorul poate să convină cu creditorul să își plătească datoria și în alt mod, caz în care creditorul își poate retrage cererea de executare silită.

Activele puse sub sechestru trebuie să facă întotdeauna obiectul unei estimări din partea unui executor judecătoresc. Kronofogdemyndigheten apelează uneori la un expert pentru estimarea valorii bunurilor; acesta face o descriere detaliată a bunului. Agenția face apel în mod periodic la experți pentru a estima valoarea bunurilor imobile și a drepturilor de coproprietate (*bo stadsrätter*). De asemenea, se utilizează de cele mai multe ori serviciile unui expert în cazul bunurilor cu valoare mai ridicată.

Kronofogdemyndigheten publică (oficial) vânzările silită pe [site-ul](#) său. Vânzările sunt adesea anunțate și pe alte site-uri, pentru a atrage potențiali cumpărători. Vânzările sunt anunțate și în *Post- och Inrikes Tidningar*, o publicație online unde își publică anunțurile numeroase autorități și municipalități. Publicarea pe acest site vizează în principal informarea creditorilor necunoscuți și a persoanelor vizate de vânzare.

Informațiile privind vânzările sunt publicate pe site-ul agenției Kronofogdemyndigheten. Se fac publice, printre altele, valoarea estimată a bunurilor, descrierea acestora, fotografiile și alte documente. Sunt indicate, de asemenea, condițiile vânzării și normele pe care cumpărătorii trebuie să le respecte. În cazul în care Kronofogdemyndigheten încredințează vânzarea unei terțe părți, aceste informații pot fi găsite pe site-ul acesteia din urmă. Informațiile sunt adesea disponibile și pe site-ul Kronofogdemyndigheten.

Agenția organizează periodic prezentări/vizite ale bunurilor care sunt oferite spre vânzare, astfel încât cumpărătorii să poată obține informații în legătură cu acestea.

Vânzarea silită este organizată astfel încât se ține seama de oferta cu cel mai mare preț. În cazul în care există mai mulți ofertanți, bunul este vândut celui care oferă în final prețul cel mai mare. În cazul în care, dimpotrivă, autoritatea recurge la o vânzare voluntară cu depunere de oferte, aceasta constată cine a depus oferta cea mai mare la deschiderea ofertelor.

În cazul licitațiilor electronice, ofertantul care a câștigat licitația trebuie să plătească prețul oferit în termen de 48 de ore. Plata se efectuează în mod normal printr-un card de debit sau de credit. În cazul unei licitații clasice, plata se face direct după vânzare, prin carte de debit sau de credit, prin virament poștal, cec sau numerar.

Pentru achizițiile de peste 10 000 SEK, Kronofogdemyndigheten poate acorda o amânare a plății de până la o lună. În orice caz, se plătește întotdeauna un avans de 10 %.

2. Părți terțe care sunt autorizate să efectueze vânzarea

Vânzarea bunurilor puse sub sechestru are loc, de obicei, prin licitație publică organizată de Kronofogdemyndigheten. Agenția poate autoriza un operator extern să organizeze vânzarea. Pentru bunurile mobile, Kronofogdemyndigheten poate numi un terț pentru a organiza licitația. Pentru bunurile imobile, Kronofogdemyndigheten poate recurge la un agent imobiliar care să organizeze vânzarea.

3. Tipuri de vânzări judiciare cărora li se pot aplica normele doar parțial

Vânzările se împart în patru categorii: bunurile mobile, nave, aeronave și bunuri imobile. Acestor categorii li se aplică norme diferite. Anunțul de vânzare cuprinde informații privind normele aplicabile. În cazul vânzărilor la cererea unei asociații de proprietari (*bostadsrättsförening*), în caz de pierdere a dreptului de utilizare (vânzare silită) se aplică norme speciale.

4. Informații privind registrele naționale de bunuri

Pentru a efectua verificări privind bunurile, Kronofogdemyndigheten consultă diverse registre, de exemplu:

- registrul funciar (*fastighetsregistret*): conține toate bunurile imobile situate în Suedia
- registrul de trafic rutier (*vägtrafikregistret*): conține toate vehiculele civile înmatriculate în Suedia
- registrul fiscal (*skatteregistret*): conține informații cu privire la plăți
- Agenția de securitate socială din Suedia (*Försäkringskassan*): conține informații cu privire la plăți
- Oficiul suedez de pensii (*Pensionsmyndigheten*): conține informații cu privire la plăți
- registrul economiei (*näringslivsregistret*): conține informații privind toate societățile pe acțiuni, societățile comerciale, asociațiile economice, inclusiv asociațiile de coproprietari, și societățile cu asociat unic din Suedia
- registrul titlurilor de valoare (*värdepappersregistret*): ținut de Euroclear; conține toate informațiile privind titularii de acțiuni cotate la bursă
- registrul de nave (*fartygsregistret*): conține informații cu privire la toate navele suedeze
- registrul aeronavelor (*luftfartygsregistret*): conține informații cu privire la toate aeronavele suedeze

- registrul armelor (*vapenregistret*): conține informații cu privire la deținătorii de arme de foc

Registrelle sunt ținute în versiune electronică și Kronofogdemyndigheten poate consulta majoritatea acestora online. Chiar dacă informațiile care figurează în registre sunt confidențiale, Kronofogdemyndigheten poate să aibă acces la acestea pentru a verifica dacă un debitor are active care să facă obiectul vânzării silită. În mod normal consultarea registrelor de către Kronofogdemyndigheten este gratuită.

Anumite registre, de exemplu, cartea funciară, registrul navelor și registrul aeronavelor, conțin informații privind bunurile puse sub sechestru de Kronofogdemyndigheten.

5. Informații privind bazele de date care permit creditorilor să identifice activele debitorilor

În prezent, Kronofogdemyndigheten nu oferă un serviciu electronic care să permită identificarea activelor debitorilor.

6. Informații privind vânzările judiciare online

Începând din 2014, Kronofogdemyndigheten poate să organizeze licitații electronice (online). Această posibilitate este limitată la bunurile mobile. Dreptul de a recurge la licitații online este prevăzut în capitolul 9 din [Regulamentul privind executarea silită](#), în care se enumeră modalitățile de licitare.

Într-un raport prezentat guvernului în noiembrie 2016, s-a propus extinderea licitațiilor electronice și la bunuri imobile. Procedura de vânzare a bunurilor imobile este mai complexă și necesită mai multe schimbări legislative pentru ca licitația electronică să poată fi acceptată în mod similar bunurilor mobile.

Și persoanele din străinătate pot participa la o licitație online.

Toate licitațiile online sunt anunțate pe [site-ul](#) agenției Kronofogdemyndigheten.

În cazul în care vânzarea este organizată de o societate de licitații externă, vânzarea este anunțată pe site-ul acesteia. În cazul în care se recurge la o societate externă pentru organizarea licitației, administrația se asigură că aceasta respectă normele privind vânzarea prevăzute în capitolul 9 din [Codul privind executarea silită](#) și în capitolul 9 din [Regulamentul privind executarea silită](#). Contractele încheiate cu societățile de licitații externe sunt încheiate în general prin intermediul unor achiziții publice. Anunțul de participare conține cerințele referitoare la situația financiară și la calificările profesionale ale prestatorului de servicii.

Persoanele care doresc să participe la licitațiile online trebuie să se înregistreze pe site. Licitațiile sunt publice și pot fi urmărite și fără înregistrare prealabilă. La înregistrare trebuie furnizate, printre altele, numărul personal de identificare, o adresă de e-mail, adresa poștală, numărul de telefon și un pseudonim care va fi utilizat în momentul publicării licitațiilor. Ofertantul nu este obligat să se identifice. Dacă un ofertant nu are un număr personal de identificare în Suedia sau nu dorește ori nu poate, din alte motive, să se înscrie online, aceasta se poate înregistra manual la agenție.

Prețul de achiziție se plătește cu un card de debit sau de credit.

Nu este posibil să participați la o licitație online prezentându-vă personal la sediul Kronofogdemyndigheten.

Licitațiile se desfășoară până la o anumită dată/oră. În cazul în care se face o ofertă la mai puțin de două minute înainte de expirarea termenului, acesta se prelungește cu două minute.

Kronofogdemyndigheten răspunde la întrebări la telefon și e-mail, dar poate fi dificil să se obțină un răspuns cu puțin timp înainte de vânzare. Kronofogdemyndigheten răspunde în limba suedeză, dar trebuie să fie în măsură și să ofere informațiile de bază în limbile minorităților naționale și să ofere informații și consiliere minorităților din anumite regiuni. Puteți primi sprijin pentru a pune întrebări în alte limbi.

Kronofogdemyndigheten nu traduce decât în mod excepțional documentele referitoare la vânzare, de exemplu atunci când este evident că un număr mare de potențiali cumpărători sunt în străinătate.

În temeiul principiului accesului la informații, numeroase informații deținute de autoritățile suedeze sunt publice. Nu se furnizează însă informații privind o anumită persoană care a licitat. Și alte informații sensibile pot fi supuse normelor privind confidențialitatea și orice solicitare de informații face obiectul unei examinări individuale.

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să

nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Ultima actualizare: 30/11/2017

Licitații judiciare - Anglia și Țara Galilor

În secțiunea de mai jos se detaliază dispozițiile în vigoare în Anglia și Țara Galilor privind confiscarea bunurilor ca mijloc de recuperare a unor sume datorate.

În Anglia și în Țara Galilor nu mai există obligația ca un judecător teritorial să autorizeze și să numească societăți care prestează servicii de mutare și de vânzare la licitație. [Articolul 41 din anexa 12 a Legii privind instanțele și executarea hotărârilor judecătorești \(Tribunals, Courts and Enforcement Act\)](#) prevede vânzarea bunurilor la licitație publică, cu excepția cazurilor în care instanțele dispun altfel.

Societățile care prestează servicii de mutare și de vânzare la licitație își pot propune serviciile instanțelor, furnizând detalii privind comisiunile pe care le percep și asigurările aferente, astfel încât să se poată lua o decizie la nivel local cu privire la societățile care vor fi alese. Decizia cu privire la societatea care va fi aleasă este luată în mod oficial de către o comisie de administratori, pe baza detaliilor furnizate privind comisiunile percepute.

După numire, la sediul instanței se afișează lista cu denumirile și adresele societăților selectate. Lista va fi revizuită anual și în orice caz înainte de eventuala expirare a certificatelor de asigurare. În cazul în care este posibil, ar trebui să se efectueze o rotație periodică a prestatorilor selectați. Anumite reguli de bază se aplică în cazul în care nu este posibil să se recurgă decât la un singur prestator în mod regulat.

Cu cel puțin 7 zile înainte de vânzare, executorul judecătoresc trebuie să trimită debitorului și eventualilor coproprietari un aviz privind vânzarea.

Atunci când are loc o vânzare, iar veniturile sunt primite de la adjudecător, executorul judecătoresc (*Bailliff/Delivery Manager*) este cel care confirmă că toate bunurile care au făcut obiectul controlului și confiscării sunt contabilizate. Mandatul trebuie să fie contrasemnat în mod corespunzător.

A se vede punctele 34-43 din Regulamentul privind contabilizarea bunurilor ([Taking Control of Goods Regulations](#)) pentru mai multe detalii privind ridicarea, depozitarea și vânzarea bunurilor controlate.

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Ultima actualizare: 10/10/2017

Licitații judiciare - Irlanda de Nord

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [en](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Biroul de executare a hotărârilor judecătorești [*Enforcement of Judgments Office (EJO)*] își desfășoară activitatea în cadrul Serviciului Instanțe din Irlanda de Nord (*Northern Ireland Courts and Tribunal Service*) și este responsabil de executarea hotărârilor judecătorești civile pronunțate în Irlanda de Nord în materie de sume de bani și bunuri mobile și imobile. Ordonanța din 1981 privind executarea hotărârilor judecătorești (Irlanda de Nord) permite confiscarea și vânzarea de bunuri pentru a colecta o sumă de bani care a fost recunoscută ca datorată pe baza unei hotărâri judecătorești.

EJO dispune de o serie de competențe de executare a plăților aferente unor datorii dispuse în cadrul unor hotărâri judecătorești. Aceste competențe includ emiterea unui ordin de confiscare în temeiul articolului 31 din ordonanța din 1981.

În conformitate cu ordonanța din 1981, EJO are dreptul să confişte bunurile, să le vândă la licitație și să utilizeze venitul net din vânzare (după deducerea cheltuielilor și a costurilor aferente confiscării) pentru a plăti datoriile neachitate (a se vedea articolele 31, 34 și 40 din ordonanța din 1981). Pentru executarea unei ordin de confiscare a bunurilor, EJO are dreptul, în temeiul articolului 38 din ordonanța din 1981, să penetreze pe orice teren ocupat sau utilizat de către debitor, de soțul acestuia sau de o persoană aflată în întreținerea acestuia sau, în unele cazuri, de orice altă persoană.

EJO poate emite acest tip de ordin [în temeiul normei 30 alineatul (1) din Regulile de executare a hotărârilor judecătorești (Irlanda de Nord) din 1981] atunci când există suficiente bunuri confiscabile pentru achitarea datoriei. În practică, se vor căuta alte mijloace de executare, cum ar fi un ordin de poprire a câștigurilor salariale (prin care o anumită sumă este dedusă din salariul debitorului) înainte de a cere emiterea unui ordin de confiscare la *Master*.

Există limitări în ceea ce privește tipurile de bunuri care pot fi confiscate. De exemplu, nu pot fi confiscate hainele sau mobila esențială a debitorului (a se vedea articolul 33 din ordonanța din 1981).

Punctele 30-33 din Regulile de executare a hotărârilor judecătorești (Irlanda de Nord) din 1981 stabilesc procedura pe care EJO trebuie să o urmeze pentru emiterea unui ordin de confiscare.

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Ultima actualizare: 18/10/2017

Licitații judiciare - Scoția

În secțiunea de mai jos se detaliază dispozițiile în vigoare în Scoția privind confiscarea bunurilor ca mijloc de recuperare a unor sume datorate.

În Scoția, bunurile pot fi confiscate pentru a recupera sume de bani atunci când datoria în cauză a fost recunoscută de instanțe și în alte situații specifice, în special în cazul în care confiscarea este autorizată în anumite documente oficiale privind datoria (*documents of debt*). Procedurile utilizate pentru confiscare sunt înghețarea bunurilor care aparțin debitorului, dar sunt deținute de un terț (*arrestment*); confiscarea bunurilor care aparțin și se află în posesia debitorului (*attachment*); și confiscarea bunurilor neesențiale care se află într-o locuință (*exceptional attachment*). În unele cazuri, bunurile debitorului pot fi scoase la licitație sub supraveghere judiciară.

În partea a 2-a a Legii scoțiene din 2002 privind confiscarea și acordurile în materie de datorii [**Debt Arrangement and Attachment (Scotland) Act 2002**] se stabilește procedura care trebuie urmată în cazul confiscării de bunuri. În termen de 14 zile de la efectuarea confiscării, executorul judecătoresc (*the sheriff officer*) întocmește un raport și îl depune la instanță (*Sheriff Court*). După depunerea raportului, executorul judecătoresc poate proceda la ridicarea bunurilor confiscate și la vânzarea lor la licitație publică; acesta trebuie să fie prezent la licitație pentru a consemna ce bunuri s-au vândut și la ce preț. Sumele obținute la licitație pot fi utilizate pentru a plăti onorariile și cheltuielile executorului judecătoresc și datoria către creditor. Eventualele sume care rămân după ce se plătesc datoriile menționate anterior se restituie debitorului. În cazul în care bunurile nu se vând, dreptul de proprietate asupra acestora se transferă creditorului. Licitațiile se desfășoară de obicei într-o sală de licitații, însă dacă vânzarea anumitor bunuri confiscate nu se poate desfășura într-o astfel de sală, Legea din 2002 permite organizarea vânzării în alt loc, cu excepția casei în care locuiește debitorului.

În cazul în care bunurile care aparțin debitorului dar se află în posesia unui terț au fost înghețate, însă debitorul nu a semnat un mandat care să îi permită creditorului să ridice bunurile, creditorul trebuie să inițieze o acțiune judiciară de recuperare a sumelor sau bunurilor înghețate (*action of furthcoming*). Este vorba de o acțiune prin care creditorul cere instanței autorizarea de a ridica un bun pentru a-l vinde și a recupera în totalitate sau parțial sumele care îi sunt datorate.

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Ultima actualizare: 24/05/2018